

WÓJT GMINY ZŁAWIEŚ WIELKA

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO PROJEKTU MIEJSCOWEGO PLANU ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO DLA DZIAŁEK POŁOŻONYCH WE WSCHODNIEJ I ZACHODNIEJ CZĘŚCI MIEJSCOWOŚCI TOPORZYSKO ORAZ W ZACHODNIEJ CZĘŚCI MIEJSCOWOŚCI ZŁAWIEŚ WIELKA – GMINA ZŁAWIEŚ WIELKA.

Opracowanie:

PILE ELBUD S. A.
Ul. Ciepłownicza 23
31-574 Kraków

mgr inż. Agnieszka Grudnik-Winkel – opracowanie merytoryczne
mgr inż. arch. Andrzej Starykiewicz – opracowanie graficzne

Zławieś Wielka, marzec 2022 r.

Spis treści

1. Wstęp	5
1.1. Uwagi wstępne	5
1.2. Podstawa prawna	5
1.3. Podstawowe założenia i metodyka pracy	6
1.4. Materiały wyjściowe	8
2. Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	9
2.1. Zawartość	9
2.2. Cel opracowania	9
2.3. Powiązania z innymi dokumentami	10
2.3.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego	10
2.3.2. Obowiązujące plany miejscowe	10
2.3.3. Opracowanie ekofizjograficzne	10
3. Opis, analiza i ocena stanu środowiska	12
3.1. Obecny stan środowiska	12
3.1.1. Położenie i zagospodarowanie terenu	12
3.1.2. Prawne formy ochrony przyrody	12
3.1.3. Budowa geologiczna i rzeźba terenu	13
3.1.4. Surowce mineralne	13
3.1.5. Wody powierzchniowe	13
3.1.6. Jakość wód powierzchniowych	14
3.1.7. Wody podziemne	14
3.1.8. Jakość wód podziemnych	15
3.1.9. Gleby	15
3.1.10. Warunki klimatyczne	15
3.1.11. Jakość powietrza atmosferycznego	16
3.1.12. Szata roślinna	16
3.1.13. Świat zwierzęcy	16
3.1.14. Zabytki	17
3.2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego	17
3.2.1. Hałas i wibracje	17
3.2.2. Odpady	18
3.2.3. Pola elektromagnetyczne	18
3.2.4. Zagrożenia geologiczne	19
3.2.5. Zagrożenia powodziowe	19
3.2.6. Istniejące problemy ochrony środowiska	20

3.2.7.	Odporność na degradację i zdolność do regeneracji.....	20
3.2.7.1.	Gleby.....	20
3.2.7.2.	Ukształtowanie terenu.....	20
3.2.7.3.	Wody podziemne	21
3.2.7.4.	Klimat akustyczny	21
3.2.7.5.	Powietrze	21
3.2.7.6.	Szata roślinna.....	21
3.2.7.7.	Fauna.....	21
4.	Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń projektu planu miejscowego.....	21
4.1.	Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego.....	21
4.2.	Hałas i wibracje	22
4.3.	Odpady	22
4.4.	Ścieki	23
4.5.	Promieniowanie elektromagnetyczne.....	23
5.	Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	24
5.1.	Przeznaczenie terenów	24
5.2.	Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej.....	24
6.	Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu zagospodarowania	25
7.	Oddziaływanie planu miejscowego na środowisko i obszary chronione.....	25
7.1.	Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody..	25
7.2.	Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów	25
7.3.	Oddziaływanie na korytarze ekologiczne.....	27
7.4.	Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych	27
7.5.	Oddziaływanie na stosunki wodne	27
7.6.	Oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska	27
7.6.1.	Różnorodność biologiczna	27
7.6.2.	Ludzie	28
7.6.3.	Zwierzęta i rośliny	28
7.6.4.	Woda.....	28
7.6.5.	Powietrze	29
7.6.6.	Powierzchnia ziemi.....	30
7.6.7.	Krajobraz.....	30

7.6.8.	Klimat.....	30
7.6.9.	Zasoby naturalne	30
7.6.10.	Zabytki.....	30
7.6.11.	Dobra materialne	31
7.7.	Oddziaływanie transgraniczne.....	31
7.8.	Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru	31
8.	Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu	33
9.	Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń planu miejscowego	34
10.	Rozwiązania alternatywne	34
11.	Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym	35
12.	Ocena zgodności projektu zmiany planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.....	37
13.	Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	37
14.	Podsumowanie.....	37
15.	Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....	38

1. Wstęp

1.1. Uwagi wstępne

Przedmiotem niniejszego opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka, zwana dalej prognozą. Prognoza jest elementem strategicznej oceny oddziaływania na środowisko i ma za zadanie scharakteryzować wpływ jaki będzie wywierać na środowisko realizacja zasad zagospodarowania i polityki przestrzennej zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka, zwanym dalej planem.

Zakres prognozy został uzgodniony w trybie art. 57 ust. 2 i art. 58 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 2373 z późn. zmianami). Przed rozpoczęciem sporządzania prognozy przystąpiono do zbierania wniosków na zasadach określonych w art. 39 wspomnianej ustawy.

Zakres i stopień szczegółowości prognozy uzgodniono z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Bydgoszczy (pismo WOO.411.212.2021.KBz dnia 2 września 2021 r.) oraz z Państwowym Powiatowym Inspektorem Sanitarnym w Toruniu (pismo N.NZ.40.0.6.3.2021 z dnia 18 sierpnia 2021 r.).

Wszystkie informacje zawarte w prognozie opracowano stosownie do stanu współczesnej wiedzy oraz oceny przewidywanych skutków dla środowiska. Zmiany mogące wynikać z projektowanego przeznaczenia terenu i rozwiązań funkcjonalno-przestrzennych odniesiono do istniejącego stanu środowiska, jego warunków i predyspozycji użytkowych rozpoznanych w najbardziej aktualnym opracowaniu ekofizjograficznym.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka, nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka przyjętego Uchwałą Nr IX/47/2011 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 października 2011 roku, zmienionego uchwałą nr XX/116/2016 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 maja 2016 r., zmienionego uchwałą nr XLVII/326/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 17 października 2018 r., zmienionego uchwałą nr VI/60/2019 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 15 maja 2019 r.

1.2. Podstawa prawna

Procedurę opracowania projektu planu rozpoczęła Uchwała Nr XXXII/238/2021 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka.

Podstawę prawną sporządzenia niniejszego opracowania oraz informacji w nim zawartych stanowią:

- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1973 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2022 poz. 503 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 2373 z późn. zmianami),

- Ustawa z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. 2021 poz. 797 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2021 poz. 2233 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2021 poz. 1098 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. 2021 poz. 1275 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2021 poz. 1420 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. 2021 poz. 710 z późn. zmianami),
- Ustawa z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2021 poz. 1326 z późn. zmianami).

1.3. Podstawowe założenia i metodyka pracy

Podstawowym celem opracowania prognozy dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest określenie potencjalnego wpływu ustaleń planu na poszczególne elementy środowiska w obszarze objętym jego granicami. Kolejnym celem prognozy jest wskazanie ewentualnych zagrożeń dla środowiska wynikających z wprowadzenia w życie ustaleń planu miejscowego oraz określenie metod działania pozwalających na ich zmniejszenie lub eliminację. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzania w życie ustaleń planu oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze ustalania oddziaływania na środowisko planu miejscowego.

Podstawowym założeniem metodycznym prognozy jest przyjęcie hipotezy, że zmiany w zagospodarowaniu terenu objętego projektem planu osiągną maksymalną wielkość dopuszczoną w ustaleniach projektu planu. W celu określenia wpływu ustaleń projektu planu na środowisko przyjęto metodę porównawczą przewidywanych zmian w stosunku do stanu istniejącego. Diagnozę zmian przedstawiono za pomocą metody macierzowej (tabelarycznie).

Prognozę sporządzono głównie w oparciu o metody opisowe wpływu planowanego zainwestowania na środowisko, na który składać się będą tereny zabudowy usługowej i produkcyjnej, zabudowy zagrodowej oraz tereny dróg publicznych, stosunku do obecnego stanu środowiska obszaru i jego otoczenia oraz w stosunku do obecnego sposobu jego użytkowania i związanych z tym zagrożeń. W pierwszym etapie opisano elementy środowiska, które mogą być narażone na oddziaływania wskutek realizacji ustaleń planu. W drugim etapie dokonano prognozy oddziaływań na środowisko.

Uwzględniono specyfikę obszaru objętego projektem planu, w tym jego funkcje, obecnie obowiązujące dla części tego obszaru plany miejscowe, istniejącą zabudowę, położenie względem wód powierzchniowych i lasów, położenie względem obszarów objętych formami ochrony przyrody, istniejący układ komunikacyjny oraz sieci i urządzenia infrastruktury technicznej, użytkowanie gruntów, wymogi ochrony przyrody i ochrony zabytków.

Analizę środowiska naturalnego będącą jednym z celów niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko przeprowadzono na podstawie dostępnych materiałów i opracowań oraz wizji terenowej.

Sporządzony dokument spełnia wymogi zawarte w ustawie z dnia 3 października 2008 roku o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa

w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 283 z późn. zmianami) tj. zgodnie z:

– art. 51 ust. 2 pkt 1 cyt. Ustawy – prognoza zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,
- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy.

– art. 51 ust. 2 pkt 2 cyt. Ustawy – prognoza określa, analizuje i ocenia:

- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
- b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy o ochronie przyrody,
- d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
- e) przewidywane oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru NATURA 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
  - różnorodność biologiczną,
  - ludzi,
  - zwierzęta,
  - rośliny,
  - wodę,
  - powietrze,
  - powierzchnię ziemi,
  - krajobraz,
  - klimat,
  - zasoby naturalne,
  - zabytki,
  - dobra materialne

z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

– art. 51 ust. 2 pkt 3 cyt. Ustawy – prognoza przedstawia:

- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,

- b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko została sporządzona również w oparciu o uzgodniony zakres wynikający z pisma Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego.

1.4. Materiały wyjściowe

- 1) Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka,
- 2) Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka, przyjęte Uchwałą Nr IX/47/2011 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 października 2011 roku, zmienionego uchwałą nr XX/116/2016 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 maja 2016 r., zmienionego uchwałą nr XLVII/326/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 17 października 2018 r., zmienionego uchwałą nr VI/60/2019 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 15 maja 2019 r.
- 3) Prognoza oddziaływania na środowisko do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka,
- 4) Opracowanie ekofizjograficzne dla projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka,
- 5) Uchwała nr XXV/195/2020 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 28 grudnia 2020 r. w sprawie wyznaczenia obszaru i granic aglomeracji Zławieś Wielka,
- 6) „Geografia fizyczna Polski” J. Kondracki, PWN, Warszawa 1978 r.,
- 7) Raport o stanie środowiska województwa kujawsko - pomorskiego za rok 2021.
- 8) Ochrona środowiska przed polami elektromagnetycznymi. Informator dla administracji samorządowej, opracowanie Stefan Różycki, GDOŚ, Warszawa 2011.
- 9) Oddziaływanie napowietrznych linii energetycznych na środowisko człowieka, Krzysztof Koreleski,
- 10) Bank Danych Lokalnych, Główny Urząd Statystyczny.
- 11) System Informacji Przestrzennej Województwa Kujawsko - Pomorskiego.
- 12) Geoserwis Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska.
- 13) Geoserwis Państwowego Instytutu Geologicznego.
- 14) Zasoby internetowe Banku Danych o Lasach,
- 15) Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko - pomorskiego,
- 16) Program ochrony środowiska gminy Zławieś Wielka, 2004 r.,
- 17) <http://geoserwis.gdos.gov.pl>,
- 18) <http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>,
- 19) <http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
- 20) <http://www.isok.gov.pl/pl>,
- 21) Mapa geologiczna Polski, Szkic geologiczno-inżynierski,
- 22) Mapa geomorfologiczna,
- 23) Mapa hydrogeologiczna,
- 24) Mapa glebowo-rolnicza,
- 25) Portal Europejskiej Sieci ekologicznej Natura 2000, <http://natura2000.gdos.gov.pl>,

- 26) Portal Rejestracji i inwentaryzacji naturalnych zagrożeń geologicznych na terenie całego kraju, www.geozagrozenia.agh.edu.pl.
- 27) Materiały i obserwacje własne z wizji lokalnej w terenie.

2. Charakterystyka miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

2.1. Zawartość

Projekt planu powstał na podstawie ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2022 poz. 503 z późn. zmianami) oraz ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2021 r. poz. 1372, z późn. zmianami), w związku z Uchwałą Nr XXXII/238/2021 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka.

Projekt planu obejmuje część tekstową, stanowiącą projekt uchwały Rady Gminy Zławieś Wielka oraz załącznik graficzny będący jej integralną częścią. Uchwała obejmuje dwie zasadnicze części. Pierwsza z nich, to ustalenia ogólne wyznaczające zasady ochrony i kształtowania poszczególnych elementów przestrzeni, w tym ładu przestrzennego, środowiska, przyrody, krajobrazu, dziedzictwa kulturowego. Określone tu zostały także wskaźniki i parametry kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, zasady i warunki scalania i podziału nieruchomości, warunki zagospodarowania terenów oraz ograniczenia w ich użytkowaniu a także zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów infrastruktury technicznej. Część druga to ustalenia szczegółowe dotyczące terenów o różnym przeznaczeniu lub różnych zasadach zagospodarowania przestrzennego.

2.2. Cel opracowania

Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, celem projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jest ustalenie przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego, oraz określenie sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest aktem prawa miejscowego, a więc jego zapisy są wiążące dla organów zarządzających gminą i jako takie zobowiązują władze do prowadzenia określonej w nim polityki przestrzennej.

Celem niniejszej prognozy jest określenie i ocena przewidywanego oddziaływania na środowisko przyrodnicze i zdrowie ludzi, które może wyniknąć z projektowanego przeznaczenia obszaru pod:

- 1) MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) U – tereny zabudowy usługowej,
- 3) MNU – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej,
- 4) R – tereny rolne,
- 5) ZP – tereny zieleni urządzonej,
- 6) ZN – tereny zieleni nieurządzonej,
- 7) WS – tereny wód,
- 8) KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
- 9) KDW – tereny dróg wewnętrznych,

a także przedstawienie rozwiązań eliminujących lub ograniczających negatywny ich wpływ na środowisko. Ważnym zadaniem prognozy jest również informowanie społeczności lokalnej o skutkach wprowadzania w życie ustaleń planu oraz aktywny udział społeczeństwa w procedurze ustalania oddziaływania na środowisko planu miejscowego.

2.3. Powiązania z innymi dokumentami

2.3.1. Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Zgodnie z art. 15 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, projekt planu jest zgodny z zapisami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka oraz z przepisami odrębnymi, odnoszącymi się do obszaru objętego planem.

Dokumentem planistycznym określającym kierunki rozwoju gminy Zławieś Wielka jest Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Zławieś Wielka przyjęte Uchwałą Nr IX/47/2011 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 października 2011 roku, zmienionego uchwałą nr XX/116/2016 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 maja 2016 r., zmienionego uchwałą nr XLVII/326/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 17 października 2018 r., zmienionego uchwałą nr VI/60/2019 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 15 maja 2019 r. W ww. studium w załączniku graficznym „Kierunki Zagospodarowania” ustalone zostały dla obszaru objętego projektem planu następujące główne kierunki zagospodarowania przestrzennego:

- tereny aktywności gospodarczej ekstensywnej (AG-e) w obszarze pasma urbanizacji – Toporzysko;
- tereny zabudowy mieszkaniowo – usługowej średniointensywnej (MU-s) w obszarze pasma urbanizacji – Toporzysko, Zławieś Wielka;
- tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej ekstensywnej z dopuszczeniem usług nieuciążliwych jako funkcji uzupełniającej (M-e) w obszarze pasma urbanizacji;
- tereny zabudowy usługowo - mieszkaniowej intensywnej (UM-i) w obszarze pasma urbanizacji – Toporzysko;
- tereny rolne (R) w obszarze terenów otwartych.

Obszary funkcjonalne pasma urbanizacji stanowią tereny szeroko rozumianych działań inwestycyjnych z jednoczesnym ukierunkowaniem na przebudowę funkcjonalną i porządkowanie istniejących różnorodnych form zabudowy i zagospodarowania terenu, a także z ukierunkowaniem na udostępnianie do zabudowy potencjalnych terenów rozwojowych, w sposób najlepiej wykorzystujący potencjał danej lokalizacji dla określonej funkcji, z eliminacją lub ograniczaniem sytuacji konfliktowych. Obszary funkcjonalne otwarte stanowią tereny systemu przyrodniczego gminy, pełniąc jednocześnie funkcje gospodarcze, estetyczne, turystyczne – wypoczynkowe i rekreacyjne.

2.3.2. Obowiązujące plany miejscowe

Na niewielkiej części analizowanego terenu, w miejscowości Toporzysko, obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego przyjęty Uchwałą Nr IV/33/2003 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 marca 2003 r., w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka na obszarze wsi Toporzysko - tereny komercyjne.

2.3.3. Opracowanie ekofizjograficzne

W opracowaniu ekofizjograficznym, określono stan, zagrożenia i uwarunkowania środowiskowe na podstawie przeprowadzonej analizy poszczególnych elementów środowiska przyrodniczego. Istniejące uwarunkowania ekofizjograficzne determinują pewne predyspozycje do rozwoju różnorodnych dziedzin ludzkiej aktywności nie wykluczając w sposób definitywny żadnej z nich. Opisane poniżej predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej stanowią istotną przesłankę dla formułowania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W najbardziej

cennych przyrodniczo terenach determinują ich wykorzystanie w sposób jednoznaczny. W pozostałej części terenu ustalenia planu miejscowego mogą odbiegać od opisanych poniżej predyspozycji, jeżeli przemawiają za tym inne przesłanki niż uwarunkowania środowiska przyrodniczego, pod warunkiem zachowania wymagań określonych w przepisach odrębnych.

W ekofizjografii:

- określono przyrodnicze predyspozycje do kształtowania struktury funkcjonalno-przestrzennej, poprzez wskazanie obszarów, które powinny pełnić przede wszystkim funkcje przyrodnicze. Na analizowanym terenie powinny nimi być w szczególności tereny zieleni w otoczeniu cieków i zbiorników wodnych;
- sformułowano ocenę przydatności środowiska, polegającą na określeniu możliwości rozwoju i ograniczeń dla różnych rodzajów użytkowania i form zagospodarowania obszaru, wg której wolne obecnie od zabudowy obszary mogą być wykorzystane dla rozwoju zabudowy, w szczególności zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej wraz z towarzyszącą tej zabudowie funkcją usług nieuciążliwych;
- wyznaczono się tereny, które powinny zostać zachowane dla potrzeb funkcjonowania środowiska i różnorodności biologicznej;
- stwierdzono, że w celu ochrony różnorodności na poziomie ekosystemów wskazane jest: zachowanie wewnętrznej różnorodności biologicznej ekosystemów oraz zapewnienie trwałości i prawidłowego przebiegu podstawowych procesów ekologicznych gwarantujących określony stan ekosystemów, bądź przeciwdziałanie procesom naruszającym ten stan (ochrona przed sukcesją wtórną ekosystemów łąkowych, nadmierną fragmentacją ekosystemów itp.); kształtowanie struktury gatunkowej ekosystemów półnaturalnych i antropogenicznych zgodnie z uwarunkowaniami siedliskowymi;
- stwierdzono, że ze względu na atrakcyjną lokalizację oraz dobrą obsługę komunikacyjną (z dróg publicznych, sąsiedztwo drogi krajowej) analizowany obszar stanowią tereny o dobrych warunkach do zainwestowania, które poddawane są już znacznej presji urbanizacyjnej;
- stwierdzenia niską przydatność przyrodniczą analizowanego obszaru, na którą wpływ mają: znaczny stopień odseparowania od obszarów atrakcyjniejszych przyrodniczo (które mogłyby np. stać się źródłem migracji zwierząt); sąsiedztwo zabudowy i drogi krajowej DK 80 od południa, zabudowy wsi Zławieś Wielka i Zławieś Mała od wschodu; niewłaściwe zabiegi agrotechniczne (na terenach użytkowanych rolniczo); sąsiedztwa obszarów przekształconych i silnie przekształconych;

Na podstawie ww. ustaleń w ekofizjogramach sformułowano następujące wnioski do projektu planu miejscowego:

- obszar opracowania odznacza się niskimi walorami przyrodniczymi i kulturowymi oraz brakiem walorów krajobrazowych, jednak jego planowane zagospodarowanie powinno odbywać się w sposób racjonalny z zachowaniem zasady zrównoważonego rozwoju i przestrzegania ładu przestrzennego;
- zalecana jest ochrona istniejącej zieleni; wycinkę drzew należy ograniczyć; istniejące zadrzewienia należy wkomponowywać w powierzchnię biologicznie czynną;
- zaleca się wprowadzać zielenią izolacyjną wzdłuż tras komunikacyjnych; szerokość i skład gatunkowy pasów zieleni powinien być dostosowany do intensywności zanieczyszczeń, możliwości wytłumienia hałasu i blokowania rozprzestrzeniania zanieczyszczeń pyłowych i gazowych;
- zaleca się wprowadzić zapisy o konieczności dostosowania poziomu hałasu do dopuszczalnych poziomów dla terenów o poszczególnych rodzajach przeznaczenia (zgodnie z obowiązującymi przepisami);

- Zaleca się wprowadzić zapisy zobowiązujące do realizowania estetycznej architektury budynków z określeniem ich - gabarytów, kolorystyki dachów i elewacji (powinny harmonijnie wtapiać się w krajobraz).

3. Opis, analiza i ocena stanu środowiska

3.1. Obecny stan środowiska

3.1.1. Położenie i zagospodarowanie terenu

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w środkowej części województwa kujawsko-pomorskiego, w zachodniej części powiatu toruńskiego, w zachodniej części Gminy Zławieś Wielka, w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka. Granice projektów planów zagospodarowania przestrzennego określają, załączniki graficzne do uchwał Rady Gminy Zławieś Wielka o przystąpieniu do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Powierzchnia obszaru objętego opracowaniem wynosi około 125,7928 ha.

Opisywany obszar zdominowany jest przez funkcję rolniczą i tereny otwarte. W północnej części obszaru położonego w Złejwsi Wielkiej znajdują się pozostałości rolniczej spółdzielni produkcyjnej obecnie sukcesywnie zagospodarowywane na cele produkcyjne. Sąsiedztwo obszarów objętych opracowaniem stanowią obszary zurbanizowane (o różnym stopniu zainwestowania) od południa, wschodu i zachodu oraz tereny otwarte (pola uprawne, łąki i lasy) od północy.

Projekt planu zagospodarowania przestrzennego, który jest przedmiotem niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko, został sporządzony w celu uruchomienia procesów inwestycyjnych na tym terenie. Projekt planu zakłada, iż głównymi kierunkami zagospodarowania omawianego obszaru będą: realizacja zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej na terenach obecnie użytkowanych rolniczo.

3.1.2. Prawne formy ochrony przyrody

Na analizowanym obszarze nie ustanowiono formy ochrony przyrody. Teren opracowania położony jest poza granicami obszarów objętych ochroną przyrody. Najbliżej położonymi obszarami chronionymi są:

- Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Solecka Dolina Wisły PLH40003” – ok. 4,0 km w kierunku południowym,
- Specjalny Obszar Ochrony Natura 2000 „Dybowska Dolina Wisły PLH40011” – ok. 2,7 km w kierunku południowo-wschodnim,
- Obszar specjalnej ochrony Dolina Dolnej Wisły PLB040003 – ok. 1,2 km w kierunku południowym,
- Nadwiślański Park Krajobrazowy – ok. 0,4 m w kierunku północnym,
- Obszar Chronionego Krajobrazu „Strefy Krawędziowej Kotliny Toruńskiej” – bezpośrednie sąsiedztwo od strony północnej;
- Rezerwat „Las Mariański” – ok. 5,5 km w kierunku północno-zachodnim;
- Rezerwat „Reptowo” – ok. 5,6 km w kierunku północno-zachodnim.

Obszar objęty projektem zmiany studium i projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajduje się w granicach korytarza ekologicznego Lasy Ziemi Chełmińskiej o symbolu KPn-17c.

Do najważniejszych funkcji korytarzy ekologicznych zalicza się:

- zmniejszenie stopnia izolacji poszczególnych płatów siedlisk i ułatwienie przemieszczania się organizmów pomiędzy nimi, a co za tym idzie, zwiększenie prawdopodobieństwa kolonizacji izolowanych płatów;
- zwiększenie przepływu genów pomiędzy płatami siedlisk zapobiegające utracie różnorodności genetycznej oraz przeciwdziałające depresji wsobnej;
- obniżenie śmiertelności, szczególnie wśród osobników młodych, wypartych z płatów dogodnych siedlisk, wskutek zachowań terytorialnych.

Korytarze ekologiczne w Polsce nie są włączone do krajowego systemu obszarów chronionych.

3.1.3. Budowa geologiczna i rzeźba terenu

Według fizycznogeograficznego podziału Polski (Kondracki 2009) Gmina Zławieś Wielka położona jest na pograniczu dwóch mezoregionów: Pojezierze Chełmińskiego, należącego do makroregionu Pojezierze Chełmińsko-Dobrzańskie i Kotliny Toruńskiej, należącej do makroregionu Pradoliny Toruńsko-Eberswaldzkiej. Południowa część gminy Zławieś Wielka, w tym obszar objęty opracowaniem znajduje się na terenie Kotliny Toruńskiej.

Gminę Zławieś Wielka cechuje zróżnicowanie rzeźby terenu (o wyraźnie zaznaczonych jednostkach morfologicznych), na co decydujący wpływ miało ostatnie zlodowacenie (glacjał bałtycki). W krajobrazie zaznacza się to obecnością form dolinnych i związanych z fazami zlodowacenia starszymi od pomorskiej. Rzeźba terenu jest zróżnicowana, a deniwelacje terenu sięgają 70 m. Maksymalne wysokości bezwzględne, w obrębie wysoczyzny morenowej znajdującej się w części północnej gminy, przekraczają 90 m n.p.m., natomiast deniwelacje terenu w strefie krawędziowej wysoczyzny dochodzą do 40 m. Wysokości bezwzględne zmniejszają się ku południu; w południowo-zachodnim obszarze gminy, w obrębie dna doliny Wisły osiągają one najmniejszą wartość 29,5 m n.p.m. Część południową gminy stanowi dolina rzeczna, zróżnicowana kilkoma poziomami tarasów: nadzalewowy z Kanałem Górnym i zalewowy z Kanałem Dolnym. Piaszczysto – madowy taras zalewowy (niższy do wysokości 4-6 m) ciągnie się wzdłuż Wisły pasem o zróżnicowanej szerokości, maksymalnie dochodzącym do 4 km. Kolejny taras, nadzalewowy znajduje się na wysokości od 36 do 40 m n.p.m. Wytworzyły się tutaj obszerne pola wydmowe, porośnięte borami: sosnowym i mieszanym świeżym. Największe formy zlokalizowano w pasie od Rozgartów po Zławieś Wielką (na terenie sołectwa Pędzewo) a także na terenie lasów znajdujących się w północnej części sołectwa Czarnowo. Wyróżnia się w tym obszarze zespół Smolnieński z parabolicznymi i wałowymi wydrami, dochodzącymi do 24 m wysokości względnych. W obrębie tarasy płatowo występują równiny torfowe i bagienne. Na zachodnich zboczach doliny rzecznej zaznaczają się intensywne sploty osuwiskowe.

Zdecydowana większość obszaru opracowania zlokalizowana została na nisko położonym wypłaszczeniu (rzedne od ok. 35 m n. p. m. do ok. 37 m n. p. m).

3.1.4. Surowce mineralne

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowane są złoża kruszywa naturalnego:

- „Zławieś Wielka” KN 19610, zatwierdzone Decyzją ŚG-V.7427.18.2019 z dnia 10.09.2019 r. Nie wydano koncesji na wydobywanie kopaliny z powyższego złoża;
- „Zławieś Wielka I” KN 19611, zatwierdzone Decyzją ŚG-V.7427.19.2019 z dnia 10.09.2019 r. Nie wydano koncesji na wydobywanie kopaliny z powyższego złoża.

3.1.5. Wody powierzchniowe

Cały obszar gminy Zławieś Wielka, znajduje się w prawobrzeżnym dorzeczu dolnej Wisły. Bezpośrednim dopływem Wisły na terenie gminy jest płynący równolegle do niej Kanał

Górny (II rząd klasyfikacji rzecznej) oraz uchodzące do niego: Struga Łysomicka (zwana też Papowską Dużą) oraz Kanał Dolny (ciek równoległy do Wisły na obszarze tarasu zalewowego). Kanał Górny wraz z dopływami odwadniają północną część Kotliny Toruńskiej oraz część Wysoczyzny Chełmińskiej. Łączny obszar zlewni wynosi 381,6 km². Zarówno Kanał Górny jak i Kanał Dolny charakteryzują się niskimi spadkami podłużnymi, co utrudnia zachowanie ich właściwego przepływu (łatwe zarastanie). Dodatkowo poziom wód w obu ciekach jest ściśle zależny od poziomu wody w Wiśle (duża obfitość płytko zalegających wód podziemnych).

W przypadku Kanału Górnego dochodzi do okresowych podtopień (tereny Czarnowa, Stanisławki oraz przy większej fali tereny dalej położone w kierunku Toporzyska), w związku z napływem wód o wyższej rzędnej od strony Wisły – brak przepompowni.

Część obszaru objętego opracowaniem znajduje się w zasięgu strefy zagrożenia powodziowego o prawdopodobieństwie wystąpienia $Q=0,2\%$.

Rozpatrywany teren znajduje się w obszarze jednolitej części wód powierzchniowych JCWP nr PL RW20001929169 Górny Kanał od Strugi Łysomickiej do ujścia, o długości 14,15 km, powierzchni zlewni 30,04 km², zaliczonej do typu JCWP jako 19 – rzeka nizinna piaszczysto - gliniasta.

Na obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego znajdują się rowy melioracyjne oraz stawy. Obszar graniczy bezpośrednio z Górnym Kanałem i Dopływem z Siemonia. Nie funkcjonuje punkt pomiaru jakości wód powierzchniowych.

3.1.6. Jakość wód powierzchniowych

JCWP nr PL RW20001929169 Górny Kanał od Strugi Łysomickiej do ujścia to JCW monitorowana, w ppk Górny Kanał - ujście do Wisły, Czarnowo (poza obszarem objętym analizą), o umiarkowanym potencjale ekologicznym i złym stanie wód. Cele środowiskowe wyznaczono jako osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego i dobrego stanu chemicznego.

Podstawowym celem monitoringu wód powierzchniowych jest pozyskanie informacji o stanie wód w dorzeczach dla potrzeb planowania w gospodarowaniu wodami oraz oceny osiągnięcia celów środowiskowych.

3.1.7. Wody podziemne

Na terenie gminy Zławieś Wielka, występują trzy piętra wód podziemnych: czwartorzędowe, trzeciorzędowe i kredowe. Wody piętra kredowego występują w szczelinowych utworach marglistych i wapiennych kredy górnej. Wodoprzewodność systemu kredowego jest na ogół niewielka, uzależniona od gęstości szczelin i spękań. Piętro użytkowane jest jedynie w obrębie Przysieka. Wody trzeciorzędowe, na które składają się trzy poziomy wodonośne, nie są użytkowane ze względu na małą miąższość i ograniczony zasięg. Największe zasoby oraz największe znaczenie użytkowe mają wody piętra czwartorzędowego. Poziom ten charakteryzuje się różną miąższością zależną od odległości od Wisły (44 m w jej bezpośrednim sąsiedztwie do 8,4 m 3 km od jej brzegu). Zwierciadło wody w obrębie doliny występuje na głębokości 1-5 m ppt (przy średnim spadku hydraulicznym rzędu 1-2 %), w obrębie wysoczyzny poziom czwartorzędowy występuje na głębokości 40-60 m ppt przy wydajności rzędu 40-65 m³/h.

Spośród procesów przyrodniczych najistotniejsze znaczenie w aspekcie zagospodarowania przestrzennego terenu mają procesy geodynamiczne i hydrologiczne. Procesy geodynamiczne należą do grupy naturalnie występujących w środowisku, choć część z nich może być spowodowana działalnością człowieka lub przez niego stymulowana (np. powierzchniowe ruchy masowe, procesy wywołane wodami podziemnymi, procesy eoliczne).

Na obszarach objętych projektem planu nie występują tereny górnicze, nie zarejestrowano również zagrożeń związanych z występowaniem naturalnych zagrożeń geologicznych (osuwisk) oraz nie wyznaczono obszarów osuwania się mas ziemnych.

Brak jest udokumentowanych oraz nieudokumentowanych głównych zbiorników wód podziemnych na terenie opracowania. Na obszarze objętym ustaleniami planu brak jest ujęć wodnych zarówno powierzchniowych jak i podziemnych.

Rozpatrywany teren znajduje się w obszarze jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 44 (PLGW200044) zaliczonej do regionu wodnego Dolnej Wisły. Obszar jednolitej części wód podziemnych JCWPd nr 44 obejmuje jako główne zlewnie Wisły (I) i ma powierzchnię 372,2 km².

3.1.8. Jakość wód podziemnych

JCWPd nr 44 została oceniona jako część wód o dobrym stanie ilościowym, dobrym stanie chemicznym, niezagrażona ryzykiem niespełnienia celów środowiskowych. Te z kolei wyznaczono jako uzyskanie dobrego stanu chemicznego i dobrego stanu ilościowego. Na podstawie wyników analiz próbek pobranych ze studni kopalnych można stwierdzić, iż jakość wód podziemnych w gminie Zławieś Wielka jest zadowalająca.

3.1.9. Gleby

Konsekwencją rzeźby, budowy geologicznej i stosunków wodnych jest wytworzenie się określonych typów gleb. Na obszarze objętym projektem planu występują gleby torfowo-mułowe i mułowo-torfowe (w sąsiedztwie Kanału Górnego i Dopływu z Siemonia) oraz ziemie czarne. Są to gleby IV klasy bonitacyjnej. Na obszarze opracowania nie występują grunty chronione.

Na obszarze objętym projektem planu występują gleby kompleksów żytnich: dobrego, słabego i bardzo słabego oraz w niewielkiej części kompleksu pszennego dobrego. Są to gleby głównie z gatunku gleby brunatne wylugowane i kwaśne.

3.1.10. Warunki klimatyczne

Gmina Zławieś Wielka położona jest w VIII dzielnicy rolniczo-klimatycznej (wg. R. Gumińskiego w ujęciu J. Kondrackiego). Charakteryzuje się ona klimatem przejściowym, z cechami klimatu kontynentalnego w okresie wiosenno-letnim (większość dni suchych i oraz gorących) oraz z cechami klimatu morskiego w okresie jesienno – zimowym (większość dni bardziej wilgotnych i mniej mroźnych).

Średnia roczna temperatura na tym obszarze wynosi 7,80C. Ilość dni przymrozkowych w roku wynosi średnio 125, bardzo mroźnych – 29, zaś dni gorących 36. Pierwsze przymrozki występują na początku października, a kończą na początku maja. Okres trwania średnio pór roku: zima – 92 dni; wiosna – 59 dni, lato – 90 dni i jesień – 65 dni. Średnia roczna temperatura w lecie wynosi w lipcu 180C, natomiast zimą, w styczniu –30C. Amplituda temperatur jest dosyć wysoka i wynosi 22-230C. Wilgotność powietrza wynosi około 80%. Teren ten należy do obszarów gdzie występuje deficyt wody opadowej. Ilość dni z opadami wynosi 160, przy czym są to najczęściej opady słabe od 1 do 5 mm. Udział opadów śnieżnych wynosi ok. 8%. Średnie opady atmosferyczne sięgają wartości 523 mm/ok. Największe sumy opadów występują w okresie letnim. Na obszarze tym dominują wiatry z sektora zachodniego tj. zachodnie W, południowo – zachodnie SW i północno – zachodnie NW, których łączny udział wynosi 45% ogółu. Zachodnie i wschodnie kierunki napływu mas powietrza przeważają na terenach nizinnych. Topografia terenu i układ głównych dolin rzek wymuszają napływ powietrza z kierunków zachodnich i wschodnich. Najmniej wiatrów wieje z sektora północnego i południowego, których udział wynosi odpowiednio 6,7% oraz 7,8%. Okres wegetacyjny

średnio trwa 212 dni. Rozpoczyna się pod koniec marca, a kończy na początku listopada. Początek wczesnej wiosny zaczyna się na przełomie kwietnia i maja, natomiast wczesna jesień na początku września.

Warunki klimatu lokalnego zależą w głównej mierze od rzeźby terenu, budowy geologicznej i pokrycia gruntu. Na obszarze powiatu toruńskiego nie występują znaczne różnice warunków klimatycznych, ze względu na małe urozmaicenie rzeźby terenu. Wszelkie wahania temperatur, opadów oraz siły i kierunku wiatrów są głównie spowodowane występowaniem zabudowy i obszarów leśnych. W większych skupiskach zabudowy oraz terenach sąsiadujących z Toruniem i Bydgoszczą może występować zwiększone zachmurzenie oraz podwyższone temperatury powietrza (o 1-20C). Natomiast na obszarach leśnych panuje zwiększona wilgotność i niższe amplitudy temperatury powietrza. Na terenach nieosłoniętych zwiększona jest prędkość wiatru.

3.1.11. Jakość powietrza atmosferycznego

Jakość powietrza atmosferycznego w gminie określana jest w oparciu o dostępne dane średniorocznych stężeń podstawowych zanieczyszczeń powietrza.

Pomiary jakości powietrza w województwie kujawsko - pomorskim określone są dla czterech stref: aglomeracji bydgoskiej, miasta Toruń, miasta Włocławek, strefy kujawsko – pomorskiej. Obszar objęty analizą znajduje się w strefie kujawsko – pomorskiej. Pomiary prowadzone są w kilku punktach terenowych, z których stacja pomiarowa Koniczynka (właściwa ze względu na położenie w tej samej strefie oraz uwzględniona w raporcie), znajduje się w najbliższej odległości od analizowanego obszaru. Na podstawie pomiarów określono, że region gminy Zławieś Wielka (wg danych raportu "Roczna ocena jakości powietrza w województwie kujawsko - pomorskim" za rok 2020) charakteryzuje się zachowaniem dopuszczalnych poziomów związków chemicznych takich jak: SO₂, NO₂, Pb, C₆H₆, CO, As, Cd, Ni, O₃, PM_{2.5}, PM₁₀. Ponadto badania wykazały się przekroczeniem dopuszczalnych norm benzo(a)pirenu, w stosunku do dopuszczalnego poziomu 1ng/m³.

3.1.12. Szata roślinna

Zieleń towarzysząca zabudowie, taka jak pola uprawne czy zieleń urządzona, to zbiorowiska i układy roślinne, wymagające ciągłej opieki oraz zabiegów agrotechnicznych utrzymujących je w pożądanej formie. Odporność układów sztucznie ukształtowanych i stale pielęgnowanych przez człowieka jest niska. Na terenach nieużytkowanych rozwija się głównie roślinność synantropijna i ruderalna a następnie spontaniczne zarośla. Ze względu na specyfikę rozwoju tego typu roślinności, zbiorowiska te charakteryzują się odpornością znacznie większą. Wysoką odpornością charakteryzują się również wprowadzone przez człowieka zadrzewienia, gdyż w założeniu budowane były z gatunków wytrzymałych na podniesiony poziom zanieczyszczeń środowiska oraz presje przemysłowe.

3.1.13. Świat zwierzęcy

Na terenach użytkowanych rolniczo i zadrzewieniach występuje fauna typowa dla odkrytych terenów pól, łąk i nieużytków. Na analizowanym obszarze zapewne spotkać można także przedstawicieli fauny występującej na terenach leśnych ze względu na bliskość dużego kompleksu leśnego na południu.

Na terenie opracowania nie występują siedliska o szczególnych walorach przyrodniczych, w związku z czym fauna reprezentowana jest przez gatunki pospolite. Obszar objęty opracowaniem potencjalnie może zamieszkiwać ok 150 gatunków ptaków i ponad 50 gatunków ssaków. Do przedstawicieli fauny należą: sarna, dzik, bocian czarny, bocian biały, zaskroniec, jaszczurka zwinka, kumak nizinny.

3.1.14. Zabytki

Na obszarze poddanych analizie występują obiekty objęte ochroną konserwatorską – obszary obserwacji archeologicznych „OW”, nieruchomości zabytków archeologicznych, nieeksploatowanych z nawarstwieniami kulturowymi, ujętych w wojewódzkiej ewidencji zabytków.

Ocenia się, że poszczególne elementy środowiska przyrodniczego funkcjonują prawidłowo.

3.2. Istniejące zagrożenia środowiska przyrodniczego

3.2.1. Hałas i wibracje

Na hałas i wibracje związane z komunikacją najbardziej narażeni są ludzie mieszkający w bliskim położeniu szlaków komunikacyjnych. Poziom dźwięku związany z komunikacją drogową wynosi 75-90 dB, jednak w związku ze zwiększającą się liczbą samochodów oraz wzrostem natężenia ruchu zauważalna jest tendencja wzrostowa poziomu hałasu. Samochody, oprócz nadmiernego hałasu powodują również wibracje, odczuwalne głównie w bezpośrednim sąsiedztwie szlaków komunikacyjnych, również tych lokalnych, które dominują w układzie komunikacyjnym obszaru objętego opracowaniem.

Dla drogi krajowej DK 80 zostały wykonane mapy akustyczne. Według nich odległość izofon LDWN 65 dB lub LN 55 dB na odcinkach bez ekranów akustycznych, w terenach zabudowanych nie przekracza 50 m. Wg informacji zawartych w „Ocenie stanu akustycznego środowiska na terenie województwa kujawsko – pomorskiego kujawsko – pomorskiego w roku 2020” na DK80 prowadzone były pomiary w ramach okresowych pomiarów hałasu wprowadzanego do środowiska w związku z eksploatacją dróg. W gminie Zławieś Wielka zlokalizowano w punkty pomiarowe, w miejscowościach Zławieś Wielka i Czarnowo. Natężenie ruchu pojazdów określono na ok. 12000 pojazdów, z których 5 % stanowiły pojazdy ciężkie. Nie stwierdzono przekroczeń dopuszczalnych poziomów hałasu. Jednocześnie zaznaczono, że lokalizowanie stanowisk pomiarowych na terenach nie podlegających ochronie akustycznej (pas drogowy, teren rolny, teren komunikacji drogowej) budzi zastrzeżenia.

W „Programie ochrony środowiska przed hałasem dla terenów poza aglomeracjami położonych wzdłuż dróg krajowych o ruchu powyżej 3000000 pojazdów rocznie na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, których eksploatacja spowodowała negatywne oddziaływanie akustyczne tj. przekroczone zostały dopuszczalne poziomy hałasu, określone wskaźnikami LDWN i LN”, droga krajowa nr 80 została ujęta na odcinku Pawłówek – Lubicz. W ww. programie wskazano tereny zagrożone hałasem, o zasięgu ok. 60 m od krawędzi jezdni, zlokalizowane w sąsiedztwie analizowanych odcinków drogi krajowej Nr 80. Na obszarze objętym planem miejscowym nie sporządzono pomiarów. Najbliższe punkty pomiarowe, które uwzględniono w ww. dokumencie (w tomie 8, tabl. 1.2.) jako zagrożone hałasem, odpowiadają orientacyjnemu kilometrażowi 28.290 – 28.330 (lewa strona drogi). Maksymalne wartości przekroczeń wskaźników dopuszczalnych poziomów hałasu, określone dla powyższych odcinków wynoszą LDWN = 10, LN = 5. Jednocześnie, dla ww. terenów zagrożonych hałasem zlokalizowanych w sąsiedztwie analizowanych odcinków drogi krajowej nr 80, ustalono w „Programie ochrony środowiska przed hałasem...” maksymalną wartość wskaźnika M (charakteryzujący wielkość przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu oraz liczbę mieszkańców na danym terenie) określającego priorytet narażenia na hałas na poziomie LDWN = 20, LN = 2. Tym samym przedmiotowym terenom przypisano niski priorytet narażenia na hałas. W związku z tym, zgodnie z założeniami określonymi w Programie, dla odcinków

dróg posiadających niski priorytet narażenia na hałas w czasie obowiązywania ww. opracowania powinny być realizowane działania zawierające się w ramach strategii długoterminowej oraz edukacji społecznej. W ramach strategii długoterminowej określono rodzaje przedsięwzięć mających na celu poprawę klimatu akustycznego w sąsiedztwie dróg krajowych objętych Programem, których realizacja miałyby się odbywać w dłuższej perspektywie czasowej, czyli w okresie, kiedy realizowane będą kolejne programy ochrony środowiska przed hałasem. Główne zadania należące do tej grupy działań to:

- konsekwentna realizacja wieloletnich planów inwestycyjnych w tym dążenie do realizacji obwodnic i innych dróg pozwalających zmniejszyć natężenie ruchu na terenach zamieszkałych,
- realizacja inwestycji obszarowych mających na celu upłynnienie ruchu z kontrolą prędkości,
- planowanie przestrzenne uwzględniające zagrożenia hałasem.

Istotne jest podejmowanie działań związanych z edukacją społeczną, które prowadzone w sposób konsekwentny i systematyczny mogą wpłynąć na poprawę stanu klimatu akustycznego na analizowanych terenach. W ramach edukacji należy zatem zwrócić szczególną uwagę na:

- propagację komunikacji zbiorowej, która jest alternatywą formą podróży dla osób korzystających z samochodów,
- promocję właściwego planowania przestrzennego, uwzględniającego zagrożenia hałasem, w tym m.in. strefowanie funkcji zabudowy i ograniczenie możliwości obudowy nowych odcinków dróg terenami „wrażliwymi” akustycznie (w tym m.in. o funkcji mieszkaniowej, rekreacyjnej, edukacyjnej czy związanymi z ochroną zdrowia),
- upowszechnianie innych metod ochrony przed hałasem niż ekrany akustyczne (np. ograniczenie prędkości, zapewnienie płynności ruchu),
- promocję pojazdów „cichych” zarówno hybrydowych/elektrycznych jak i tych spełniających najnowsze normy emisji hałasu.

Wg „Programu ochrony środowiska przed hałasem...” jednym z najważniejszych aspektów polityki długookresowej jest właściwe planowanie przestrzenne w sąsiedztwie dróg krajowych. Zgodnie z zaleceniami przedmiotowego dokumentu nie należy zezwalać na budowanie nowych budynków których funkcja wymagałaby ochrony przed hałasem w strefie oddziaływania hałasu o poziomie przekraczającym wartości dopuszczalne pochodzącego od ruchu pojazdów. Projekt zmiany studium oraz projekt planu zakładają w sąsiedztwie drogi krajowej lokalizację terenów produkcyjnych, składów i magazynów.

3.2.2. Odpady

Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych, wskaźnik ich nagromadzenia, struktura oraz skład są uzależnione od poziomu rozwoju gospodarczego, zamożności społeczeństwa, ich sposobu życia, gospodarowania zasobami, subiektywnych cech charakteru mieszkańców oraz poziomu konsumpcjonizmu. Głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są tereny zabudowy zagrodowej. Na terenie gminy Zławieś Wielka prowadzona jest selektywna zbiórka odpadów komunalnych, na zasadach określonych w Uchwale nr XXXVI/246/2017 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 października 2017 r. w sprawie Regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Zławieś Wielka.

3.2.3. Pola elektromagnetyczne

W roku 2020 na terenie województwa kujawsko - pomorskiego do badań monitoringowych natężenia pól elektromagnetycznych (PEM) wytypowano 45 punktów pomiarowych, znajdujących się w dostępnych dla ludności miejscach. Najbliżej położony, względem analizowanego obszaru, był punkt pomiarowy

w Solcu Kujawskim, przy pl. Jana Pawła II 2, w którym nie stwierdzono przekroczenia dopuszczalnej wartości poziomu pól elektromagnetycznych, określonej rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz.U. 2003 nr 192 poz. 1883), zgodnie z którym, dopuszczalny poziom PEM dla miejsc dostępnych dla ludności, w zakresie częstotliwości PEM od 3 MHz do 300 MHz wynosi 7 V/m (składowa elektryczna).

Na podstawie analizy wyników pomiarów promieniowania elektromagnetycznego wykonanych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska oraz kontroli dokumentacyjnej sprawozdań przedłożonych do WIOŚ przez zobowiązane podmioty, stwierdzić można, iż na terenie województwa kujawsko-pomorskiego, w rejonach objętych badaniami miejsc dostępnych dla ludności, rejestrowane natężenia pól elektromagnetycznych utrzymują się od lat na bardzo niskim poziomie.

Przez analizowany obszar przebiegają linie elektroenergetyczne średniego napięcia 15 kV i niskiego napięcia.

Wpływ pól EM na organizmy żywe przejawia się w formie efektu termicznego, zmian czynnościowych oraz efektów anatomicznych. Żywe organizmy zachowują się w polu magnetycznym jako diamagnetyki, czyli oddziałują umiarkowanie z zewnętrznym polem, przy czym bezpośrednia reakcja organizmu na dopływ promieniowania EM dokonuje się na poziomie cząsteczkowym i atomowym, wywołując określone zmiany biochemiczne. Zdaniem wielu badaczy („pesymiści”) oddziaływanie fal EM o częstotliwościach 50 Hz na organizm ludzki jest zdecydowanie niekorzystne, a nawet niebezpieczne dla zdrowia i życia (do tych opinii przychyliła się autor artykułu), inni autorzy są skłonni natomiast to oddziaływanie bagatelizować. Świadczą o tym choćby różniące się dość znacznie normy dopuszczalne składowych pola EM stosowane w różnych krajach. W forowaniu opinii, bądź lansowaniu odpowiednich norm nie można wykluczyć wpływu zarówno lobby „zielonych” wspierających „pesymistów”, jak też lobby „przemysłowego” stojącego za „optymistami”, zainteresowanego bardziej liberalnymi standardami w zakresie dopuszczalnego poziomu promieniowania. Budowa napowietrznych linii elektroenergetycznych oddziałuje na środowisko życia człowieka zarówno w fazie budowy urządzeń (wyłączenia terenów z dotychczasowego użytkowania, uszkodzenia gleb, wycinka lasów) oraz podczas ich eksploatacji (zakłócenia radioelektryczne, hałas, ujemny wpływ na organizmy żywe). Nie zmienia to jednak faktu, iż urządzenia te na obecnym poziomie cywilizacyjnym są niezbędne ze społeczno-gospodarczego punktu widzenia. Współczesna nauka nie potrafi jednoznacznie określić, jakie natężenie pola EM jest dla człowieka całkowicie bezpieczne, gdyż skutki mogą się sumować i ujawnić dopiero w następnych pokoleniach. Ponadto wrażliwość na nie ludzi jest różna. Nie ulega jednak wątpliwości, iż problem trasowania linii elektroenergetycznych wysokich napięć ma istotne znaczenie dla zdrowia i bezpieczeństwa człowieka oraz funkcjonowania ekosystemów. Każdy projekt przeprowadzenia tych linii musi zatem opierać się na wnikliwych opracowaniach ekofizjograficznych i solidnej ocenie oddziaływania na środowisko wskazującej rozwiązania wariantowe przebiegu linii energetycznej zapewniające jak najniższe straty i ograniczenia funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

3.2.4. Zagrożenia geologiczne

Na analizowanym terenie nie rozpoznano zagrożeń geologicznych, w tym terenów zagrożonych ruchami mas ziemnych.

3.2.5. Zagrożenia powodziowe

Obszar objęty opracowaniem częściowo jest położony w granicach obszarów narażone na zalanie w przypadku zniszczenia lub uszkodzenia wału przeciwpowodziowego.

3.2.6. Istniejące problemy ochrony środowiska

Stan środowiska na analizowanym terenie określić można jako dobry, choć w jest ono w wysokim stopniu przez człowieka przekształcone w obszar intensywnie użytkowany rolniczo. Największe zmiany, a tym samym degradacja środowiska zauważalna jest w rejonie pozostałości po rolniczej spółdzielni produkcyjnej i ich stopniowe zagospodarowywanie na cele związane z produkcją. Wiążą się z nimi zagrożenia niskiej emisji gazów i pyłów w wyniku procesów grzewczych prowadzonych indywidualnie oraz emisja w sektorze komunikacyjnym. Ograniczanie ewentualnych skutków jest działaniem niezbędnym do zachowania dobrego stanu środowiska.

3.2.7. Odporność na degradację i zdolność do regeneracji

Najbardziej zagrożone degradacją tereny to najczęściej obszary narażone na silną presję człowieka wyrażającą się poprzez szereg różnorodnych działań przez niego podejmowanych. Należy do nich między innymi presja urbanizacyjna (na obszarach miast i ich najbliższego otoczenia) i niewłaściwe zabiegi agrotechniczne (na terenach użytkowanych rolniczo). W wyniku tego dochodzi do zanieczyszczeń wód (powierzchniowych i podziemnych), powietrza, gleb oraz do przekształceń naturalnej rzeźby terenu. Dodatkowo, w wyniku presji antropogenicznej, nierzadko dochodzi do wprowadzenia lub zawlekania nowych gatunków roślin i zwierząt. Prowadzi to do zubożenia naturalnego potencjału przyrodniczego i w skrajnych przypadkach do całkowitych przekształceń ekosystemów. W takich warunkach zachowaniu ulegają jedynie rośliny i zwierzęta o najlepszych zdolnościach adaptacyjnych, które nie zawsze są pożądane z punktu widzenia zrównoważonego rozwoju. Obszar objęty opracowaniem charakteryzuje się dominacją terenów rolniczych, otwartych oraz naturalnych układów roślinności. Degradacja środowiska występuje w rejonie obszaru zabudowanego z pozostałościami rolniczej spółdzielni produkcyjnej.

Czynnikami, który koniecznie powinien być rozpatrzony przy ocenie odporności środowiska, są wysokie wymagania stawiane eksploatowanym zasobom środowiska i wytwarzanym w tym środowisku produktom.

3.2.7.1. Gleby

Należą do najmniej odpornych elementów, na skutek rozwoju zabudowy i zainwestowania terenów podlegają trwałym przekształceniom takim jak zasypywanie czy całkowita likwidacja. Regeneracja środowiska glebowego może trwać nawet kilkaset lat. W przypadku innych oddziaływań np.: związanych z uprawą (zmiany w profilu glebowym, nawożenie) czy zanieczyszczeniami różnego pochodzenia, środowisko glebowe jest bardziej odporne, a regeneracja następuje szybciej.

Odporność na degradację środowiska glebowego obszaru opracowania wynika głównie z dużej pojemności sorpcyjnej, co sprzyja szybkiej redukcji lub zamianie w formy nieprzyswajalne zanieczyszczeń przedostających się z powietrza. Również rzeźba terenu - bez większych spadków, zdecydowanie obniża zagrożenie erozyjne.

3.2.7.2. Ukształtowanie terenu

Ukształtowanie terenu należy do bardziej odpornych elementów środowiska na antropopresję. W analizowanym terenie nie występują znaczące naturalne deniwelacje, które w przypadku zabudowy mogłyby ulec niekorzystnym przekształceniom.

3.2.7.3. Wody podziemne

Czwartorzędowe wody podziemne w obrębie granic obszaru stanowią element małoodporny. Ze względu na słabą izolację (brak warstw skutecznie hamujących infiltrację zanieczyszczeń z powierzchni) wody te zagrożone są przenikaniem zanieczyszczeń. Dość niska odporność wód podziemnych wynika również z możliwości poziomej migracji zanieczyszczeń w warstwie saturacji.

3.2.7.4. Klimat akustyczny

Na największe silne oddziaływania akustyczne narażone są tereny usytuowane w ekspozycji na hałas komunikacyjny. Obecnie, ze względu na niski poziom zainwestowania propagacja hałasu jest ograniczana, a jej głównym źródłem jest komunikacja, jednakże nawet w odległych od źródeł hałasu miejscach, klimat akustyczny jest pod stałą presją.

3.2.7.5. Powietrze

Należy do względnie odpornych elementów, ze względu na korzystniejsze warunki klimatu lokalnego, zwłaszcza dobrych warunków przewietrzania obszaru. Sprzyja to zmniejszeniu koncentracji zanieczyszczeń powietrza i ich depozycji na jednostkę powierzchni.

3.2.7.6. Szata roślinna

Zieleń towarzysząca zabudowie, pola uprawne oraz zieleń urządzone, to zbiorowiska i układy roślinne, wymagające ciągłej opieki oraz zabiegów agrotechnicznych utrzymujących je w pożądanej formie. Odporność układów sztucznie ukształtowanych i stale pielęgnowanych przez człowieka jest niska. Na terenach nieużytkowanych rozwija się głównie roślinność synantropijna i ruderalna, a następnie spontaniczne zarośla. Ze względu na specyfikę rozwoju tego typu roślinności, zbiorowiska te charakteryzują się odpornością znacznie większą. Wysoką odpornością charakteryzują się również wprowadzone przez człowieka zadrzewienia, gdyż w założeniu budowane były z gatunków wytrzymałych na podniesiony poziom zanieczyszczeń środowiska oraz presje przemysłowe.

Bez względu na charakter i genezę zbiorowisk roślinnych całkowita eliminacja, bez możliwości regeneracji może nastąpić wskutek zabudowy terenu.

3.2.7.7. Fauna

Obszar zasiedlają głównie gatunki pospolite, cechujące się wysoką odpornością, nie mniej tereny otwartych pól i zadrzewień mogą stanowić miejsce bytowania gatunków, których amplitudy ekologiczne są wąskie. Odporność na antropopresję tych elementów jest niska. W przypadku zabudowy terenów otwartych należy się liczyć z całkowitym ich wyparciem i brakiem możliwości powrotu do stanu pierwotnego.

4. Zagrożenia środowiska naturalnego wynikające z ustaleń projektu planu miejscowego

4.1. Emisja gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego

Zanieczyszczenie powietrza jest jednym z głównych czynników zagrożenia klimatu i degradacji środowiska przyrodniczego. Zanieczyszczenia wprowadzone do atmosfery podlegają wpływom warunków meteorologicznych zarówno w zakresie rozprzestrzeniania się, jak i ich transformacji. Tak więc emisja zanieczyszczeń zależy od topografii,

zagospodarowania terenu, lokalizacji źródeł emisji oraz warunków meteorologicznych. Skład powietrza ma istotny wpływ na biosferę, a emitowane do niego zanieczyszczenia gazowe i pyłowe stanowią istotne zagrożenie dla wielu elementów środowiska m.in. wód, gleb oraz świata roślinnego i zwierzęcego.

Do czynników decydujących o jakości powietrza zalicza się: przestrzenny i czasowy rozkład zanieczyszczeń powstających w efekcie działalności człowieka oraz warunki wymiany powietrza.

Realizacja założeń planu przyczynić się może do intensyfikacji procesów emisji gazów i pyłów z sektora gospodarczo-bytowego a także usługowego. Jednocześnie przestrzeganie ustaleń planu w zakresie stosowania technologii bezemisyjnych lub paliw i technologii niskoemisyjnych pozwoli skutecznie ograniczyć ten wpływ na jakość powietrza.

4.2. Hałas i wibracje

Hałas stanowi jeden z elementów zanieczyszczenia środowiska, który w ostatnich latach przybiera na znaczeniu (zwłaszcza w obliczu nasilającego się ruchu samochodowego oraz uprzemysłowienia). Na obszarze opracowania głównym źródłem hałasu jest ruch samochodowy odbywający się na drogach dojazdowych, lokalnych, zbiorczych i głównych. Dla większej części obszaru objętego opracowaniem źródło to nie stanowi znaczącej uciążliwości akustycznej, ze względu na odległość od drogi krajowej nr 80. Jedynie obszary położone w części obszaru w miejscowości Zławieś Wielka, położonej bliżej tej drogi narażone są na znacznie większe oddziaływanie.

W kontekście rozwoju zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i zabudowy usługowej oraz wzrostu natężenia komunikacji kołowej, może wystąpić nieznaczny wzrost negatywnego oddziaływania hałasu, ograniczony do terenu objętego zainwestowaniem, który nie będzie stanowił znaczącego wpływu na warunki życia, ze względu na fakt, że w swym największym natężeniu wystąpi jedynie w trakcie realizacji poszczególnych inwestycji i ustąpi po ich zakończeniu.

W projekcie planu ustalono, że stosownie do przepisów odrębnych dotyczących ochrony przed hałasem, tereny oznaczone symbolami „MN” przyporządkowuje się do terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową; tereny oznaczone symbolami „MNU” przyporządkowuje się do terenów przeznaczonych na cele mieszkaniowo – usługowe; tereny oznaczone symbolami „ZP” i „ZN” przyporządkowuje się do terenów przeznaczonych na cele rekreacyjno-wypoczynkowe.

4.3. Odpady

Obecnie głównym ogniskiem wytwarzania odpadów komunalnych na badanym obszarze są istniejące tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej i usługowej. W wyniku realizacji ustaleń planu istnieje zagrożenie wzrostu ilości wytwarzanych odpadów stałych zaliczonych do typu komunalnego. Może to być skutkiem powiększenia liczby użytkowników terenu poprzez umożliwienie intensyfikacji zabudowy mieszkaniowej i usługowej.

Ustalenia planu formułują ogólną zasadę postępowania z odpadami, która powinna odpowiadać wymaganiom określonych w przepisach odrębnych oraz „Plan gospodarki odpadami województwa kujawsko-pomorskiego na lata 2016-2022 z perspektywą na lata 2023-2028” podjętym Uchwałą Nr XXXII/545/17 Sejmiku Województwa Kujawsko - Pomorskiego z dnia 29 maja 2017 r. Gmina Zławieś Wielka prowadzi aktywną politykę zachęcającą do prowadzenia selektywnej zbiórki następujący frakcji odpadów segregowanych (papieru, metalu, tworzywa sztucznego, szkła, opakowań wielomateriałowych). W przypadku gdy podmioty nie prowadzą segregacji odpadów, stawka za gospodarowanie odpadami komunalnymi będzie

równa stawce za odpady zmieszane. Ponadto w gminie funkcjonuje Punkt Selektywnej Zbiórki Odpadów Komunalnych, w Łążynie, w którym mieszkańcy mogą pozostawić przeterminowane lekarstwa i chemikalia, zużyte baterie i akumulatory, zużyty sprzęt elektryczny i elektroniczny, meble i inne odpady wielkogabarytowe, odpady budowlane: remontowo-budowlane i rozbiórkowe, użytych opon itp.

4.4. Ścieki

Ścieki są jednym z podstawowych zagrożeń dla jakości wód powierzchniowych i podziemnych. Zapisy planu dotyczące wyposażania zespołów zabudowy w niezbędną infrastrukturę techniczną, ze szczególnym zwróceniem uwagi na urządzenia odprowadzania i oczyszczania ścieków, przyczynią się do poprawy jakości środowiska, ze względu na zmniejszenie ilości ścieków odprowadzanych bezpośrednio do ziemi lub do przydomowych szczelnych zbiorników bezodpływowych. Zwiększenie powierzchni zabudowy przyczynić się może do zwiększenia liczby użytkowników analizowanych terenów, co w konsekwencji może prowadzić do zwiększenia emisji ścieków.

Gmina Zławieś Wielka prowadzi aktywną politykę inwestycyjną mającą na celu ograniczenie możliwych zanieczyszczeń środowiska związanych z jakością wód powierzchniowych i podziemnych, poprzez między innymi likwidację szczelnych zbiorników bezodpływowych i włączanie nowych terenów do systemu kanalizacji sanitarnej.

Projekt planu dopuszcza odprowadzanie ścieków bytowych do szczelnych zbiorników bezodpływowych oraz odprowadzanie ścieków bytowych do przydomowych oczyszczalni ścieków spełniających wymagania określone w przepisach odrębnych, zgodnie z ustawą z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 888, z późn. zmianami).

4.5. Promieniowanie elektromagnetyczne

Promieniowanie elektromagnetyczne zaliczane jest do podstawowych rodzajów zanieczyszczeń środowiska naturalnego. Głównym źródłem promieniowania elektromagnetycznego na analizowanych obszarach będą urządzenia i linie energetyczne, stacje bazowe telefonii komórkowych oraz urządzenia elektryczne w zakładach pracy. Realizacja zabudowy na nowo wyznaczonych terenach inwestycyjnych może nieznacznie przyczynić się do zwiększenia emisji pól elektromagnetycznych pochodzących z istniejących i projektowanych sieci energetycznych.

Praca napowietrznych linii elektroenergetycznych oraz urządzeń telekomunikacyjnych, tak jak funkcjonowanie każdego urządzenia czy sprzętu elektrycznego powszechnego użytku, wiąże się z występowaniem: pola elektromagnetycznego o niskiej częstotliwości 50 Hz, posiadającego dwie składowe: elektryczną (E) i magnetyczną (H), szumów akustycznych (hałasu) oraz zakłóceń radioelektrycznych. Wymienione czynniki mają decydujący wpływ na ocenę oddziaływania na środowisko, w tym przede wszystkim na ludzi, którzy będą zamieszkiwać w bezpośrednim sąsiedztwie np. linii elektroenergetycznej lub stacji bazowej telefonii komórkowej. Rozpatrując te kwestie uwzględnić należy przede wszystkim czas przebywania ludzi (mieszkańców, rolników itd.) w polu elektromagnetycznym.

Zgodnie z obecnym stanem wiedzy można stwierdzić, że ryzyko zdrowotne, wynikające z ekspozycji ludności w sztucznych polach elektromagnetycznych spotykanych w praktyce w środowisku, w otoczeniu prawidłowo zlokalizowanych, zbudowanych i eksploatowanych urządzeń jest tylko hipotetyczne, lub w najgorszym przypadku znikome.

Analiza ustaleń projektu planu wskazuje, że tereny oznaczone symbolami „MN”, „MNU”, przyporządkowano do rodzaju terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową, natomiast pozostałe tereny oraz strefy techniczne dla napowietrznych linii elektroenergetycznych, do miejsc dostępnych dla ludności, zgodnie z Rozporządzeniem

Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów. Ustalono strefy techniczne dla linii elektroenergetycznych SN.

Projekt planu formułuje ogólną zasadę lokalizacji obiektów i urządzeń budowlanych z zakresu elektroenergetyki i telekomunikacji z nakazem uwzględniania przepisów odrębnych, m. in. z zakresu dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku. Należy mieć jednak na uwadze, że zgodnie z zapisami art. 46 ust. 1 - 3 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych, inwestycje z zakresu łączności publicznej mogą powstać de facto niezależnie od ustaleń planu miejscowego.

5. Charakterystyka ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

5.1. Przeznaczenie terenów

Zgodnie z projektem uchwały plan miejscowy wskazuje podstawowe przeznaczenie terenów:

- 1) MN – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej,
- 2) U – tereny zabudowy usługowej,
- 3) MNU – tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej,
- 4) R – tereny rolne,
- 5) ZP – tereny zieleni urządzonej,
- 6) ZN – tereny zieleni nieurządzonej,
- 7) WS – tereny wód,
- 8) KDD – tereny dróg publicznych klasy dojazdowej,
- 9) KDW – tereny dróg wewnętrznych.

5.2. Warunki zagospodarowania, ustalenia z zakresu ochrony środowiska i kształtowania środowiska przyrodniczego i dziedzictwa kulturowego oraz w zakresie infrastruktury technicznej

Projekt planu miejscowego wskazuje dla wszystkich terenów szczegółowe zasady zagospodarowania oraz ograniczenia dla zabudowy wynikające z podstawowego przeznaczenia terenów oraz obowiązujących przepisów odrębnych.

Projekt planu ustala w zakresie ochrony środowiska i dziedzictwa kulturowego:

- zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących potencjalnie i zawsze znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych, za wyjątkiem elementów niezbędnych dla prawidłowego funkcjonowania infrastruktury technicznej; dla terenu U dopuszczono możliwość lokalizowania przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu przepisów odrębnych,
- standardy akustyczne dla terenów zabudowy zagrodowej,
- ochroną konserwatorską objęty jest, oznaczony graficznie na rysunku planu, obszar obserwacji archeologicznych „OW”, nieruchomego zabytku archeologicznego, nieekspozowanego z nawarstwieniami kulturowymi, ujętego w wojewódzkiej ewidencji zabytków,
- nakaz uwzględnienia ochrony powyższych zabytków, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- standardy akustyczne dla poszczególnych terenów,
- dopuszczalne poziomy pól elektromagnetycznych,

Biorąc pod uwagę walory środowiska przyrodniczego na terenie objętym projektem planu, uznaje się powyższe zapisy za wystarczające dla jego ochrony.

6. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji planu zagospodarowania

W przypadku nieuchwalenia projektowanego planu w mocy pozostanie obowiązujący na niewielkim obszarze miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. W przypadku zdecydowanej większości analizowanego obszaru, nie objętego do tej pory planem, pozostawienie przedmiotowego terenu bez obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego spowoduje, że nie będzie możliwe określenie zasad kształtowania polityki przestrzennej i sposobu postępowania w sprawach przeznaczania terenu na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy (zgodnie z art.1 Ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym). Może to w dłuższej perspektywie czasowej prowadzić do ostępującej degradacji środowiska przyrodniczego i krajobrazu poprzez niekontrolowany rozwój różnego rodzaju niekorzystnej działalności i zainwestowania. Sytuacja taka może doprowadzić również do dezaktualizacji ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego.

7. Oddziaływanie planu miejscowego na środowisko i obszary chronione

7.1. Oddziaływanie na obszary chronione na mocy ustawy o ochronie przyrody

Na analizowanym obszarze nie występują obszary objęte ochroną na mocy ustawy o ochronie przyrody. Ustalenia planu miejscowego nie wpłyną na jakość funkcjonowania obszarów chronionych leżących poza granicami opracowania, z racji braku ustaleń związanych z oddziaływaniem na środowisko wykraczającym poza obszar opracowania oraz brakiem ustaleń wpływających na ewentualne pogorszenie się efektywności i sprawności powiązań w lokalnej i regionalnej sieci ekologicznej.

7.2. Oddziaływanie na siedliska występowania chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów

Na analizowanym obszarze nie występują udokumentowane siedliska chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów, lecz mogą pojawić się miejscowo, nieudokumentowane. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków roślin, grzybów lub zwierząt, dalsze prace związane z realizacją zainwestowania, zgodnie z art. 56 ustawy o ochronie przyrody, będą uzależnione od decyzji Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska zwalniającej z zakazów określonych w art. 52 ww. ustawy.

Wg art. 46. ustawy o ochronie przyrody ochrona gatunkowa obejmuje okazy gatunków oraz siedliska i ostoje roślin, zwierząt i grzybów. Ma ona na celu zapewnienie przetrwania i właściwego stanu ochrony dziko występujących na terenie kraju lub innych państw członkowskich Unii Europejskiej rzadkich, endemicznych, podatnych na zagrożenia i zagrożonych wyginięciem oraz objętych ochroną na podstawie przepisów umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest stroną, gatunków roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk i ostoi, a także zachowanie różnorodności gatunkowej i genetycznej.

W kontekście planowania przestrzennego najistotniejsze wymienione w rozporządzeniu w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt to zakazy:

- niszczenia siedlisk lub ostoi, będących ich obszarem rozrodu, wychowu młodych, odpoczynku, migracji lub żerowania;
- niszczenia, usuwania lub uszkodzenia gniazd, mrowisk, nor, legowisk, żeremi, tam, tarlisk, zimowisk lub innych schronień;
- umyślnego przemieszczania z miejsc regularnego przebywania na inne miejsca;

Objektami przyrodniczymi, które objęte są ustawową formą ochrony (ochrona gatunkowa) to potencjalnie występujące w analizowanym obszarze niektóre gatunki zwierząt.

Poza nimi, elementy przyrodnicze chronione są na podstawie przepisów ogólnych, np. drzewa i krzewy, których usuwanie w określonych przypadkach dozwolone jest na podstawie konkretnych decyzji wydanych w oparciu o obowiązujące prawo w zakresie ochrony przyrody. Największe szanse na utrzymanie ma zieleń wkomponowana w tereny o utrwalonym zainwestowaniu oraz zieleń w terenach o ograniczonych możliwościach zainwestowania (ZP, ZN, R) nie mniej jednak nie jest to ochrona pełna. Każde z drzew teoretycznie może zostać usunięte, jeżeli zaistnieją ku temu przesłanki.

Odrębna kwestią pozostaje ochrona drzew i krzewów przed oddziaływaniami słabszymi aczkolwiek znaczącymi jak np. zagęszczanie gleby wokół korzeni, czy szkodliwe oddziaływanie zwierząt domowych. I w tej kwestii drzewa jak i krzewy nie są wystarczająco chronione.

W świetle planowanego zagospodarowania niewątpliwie zmniejszą się arealy łąk i pól a także zadrzewień i zarośli będących bazą pokarmowa i miejscem występowania potencjalnych zwierząt związanych z tego typu siedliskami. W przypadku kolizji z zabudową będzie konieczne uzyskanie odpowiedniej decyzji organu ochrony przyrody. Możliwości naruszenia zakazów w stosunku do chronionych gatunków mogą występować, ale w głównej mierze nie wynikają bezpośrednio z ustaleń projektu planu, a z nieprzestrzegania ogólnie obowiązującego prawa w tym zakresie. Mogą wynikać również z ludzkiej nieświadomości lub złej woli.

Potencjalne oddziaływanie na szatę roślinną, pojawić się może w okresie prac związanych z ewentualną wycinką drzew. Może wystąpić częściowa likwidacja istniejącej szaty roślinnej. Prace związane z wycinką, stanowić będą jednak czasowe, krótkotrwałe oddziaływanie.

Należy podkreślić, że ewentualna wycinka drzew będzie kompensowana nasadzeniami nowych drzew w ramach zagospodarowania terenu inwestycji, jak również wykorzystaniem istniejącego drzewostanu wkomponowanego w projektowane zainwestowanie oraz poprzez realizację pasów zieleni urządzonej, w tym zieleni wysokiej wzdłuż ciągów komunikacyjnych.

Przewidywane rodzaje i skale możliwego oddziaływania doprecyzowywane będą na etapie sporządzania raportów oddziaływania na środowisko, dla poszczególnych inwestycji realizowanych w ramach planowanego zagospodarowania terenu. Ww. opracowania uwzględniać będą wyniki inwentaryzacji przyrodniczej.

Podsumowując ustalenia projektu planu miejscowego, mogą oddziaływać negatywnie na gatunki chronionych roślin, zwierząt i grzybów. Jakkolwiek ich siedlisk nie stwierdzono na analizowanym obszarze, nie jest wykluczone, że mogą wystąpić, np. w odniesieniu do ptaków. W przypadku stwierdzenia występowania chronionych gatunków roślin, grzybów lub zwierząt (np. na etapie inwentaryzacji przyrodniczej do raportu o oddziaływaniu na środowisko) potencjalni inwestorzy będą zobowiązani zastosować się do wytycznych zawartych stosownych decyzjach. Kwestie związane z ochroną gatunkową regulują: Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej grzybów, Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony gatunkowej roślin.

Zaleca się, aby każdorazowe usunięcie drzew lub krzewów odbywało się w terminach uwzględniających sezony lęgowe gatunków objętych ochroną gatunkową, zwłaszcza ptaków, tj. między 15 października a 1 marca oraz zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony terenów zieleni i zadrzewień (w tym usuwania drzew i krzewów).

7.3. Oddziaływanie na korytarze ekologiczne

Obszar poddawany analizie znajduje się w granicach korytarza ekologicznego. Oddziaływanie na najbliższe korytarze ekologiczne będzie miało charakteru negatywny, ze względu na ingerencję w ich ciągłość spowodowaną wprowadzeniem nowych terenów zabudowy. Jednocześnie, na terenach położonych poza granicami obszarów objętych planem miejscowych znajdują się przestrzenie, które pozwolą na utrzymanie ciągłości powiązań korytarzy ekologicznych.

7.4. Oddziaływanie na otulinę biologiczną cieków i zbiorników wodnych

Na obszarze planu, w związku z lokalizacją stawów i rowów melioracyjnych występują otuliny zbiorników wodnych i cieków. Ww. otuliny znajdują się w terenach rolnych i na terenach zieleni urządzonej i nieurządzonej (ZP, ZN).

Ustalenie minimalnego wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na poziomie 80 – 95 % pozostawi wystarczającą ilość przestrzeni dla ewentualnego odtwarzania zadrzewień i zakrzewień. Ustalenia projektu planu miejscowego dotyczące odprowadzenia ścieków i gromadzenia odpadów pozwalają stwierdzić, że ewentualne niekontrolowane punkty zrzutu ścieków oraz nielegalne wysypiska śmieci będą sukcesywnie likwidowane.

Nie znajduje się przesłanek do stwierdzenia, iż ustalenia projektu planu wpłyną negatywnie na otuliny biologiczne cieków i zbiorników wodnych.

7.5. Oddziaływanie na stosunki wodne

Ustalenia planu mogą stać się przyczyną ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy zagospodarowania. Mimo zapisów dotyczących zachowania powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, zmiany mogą wpłynąć na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, co w konsekwencji może doprowadzić do zaburzenia reżimu cieków je odwadniających. Zmiany te nie powinny być zauważalne w skali lokalnej.

7.6. Oddziaływanie na pozostałe elementy środowiska

7.6.1. Różnorodność biologiczna

Planowane zmiany zagospodarowania obszaru objętego projektem planu spowodują w nieznacznym stopniu zmiany różnorodności biologicznej. Niekorzystne zmiany, w tym na terenach projektowanej zabudowy i terenach komunikacji, wiązać się będą głównie z lokalizacją obiektów, wraz z towarzyszącą im infrastrukturą. W przypadku realizacji ustaleń planu miejscowego część powierzchni zostanie utwardzona i zabudowana, co spowoduje zmniejszenie powierzchni aktywnej przyrodniczo. Ustalenia projektu planu gwarantujące udział powierzchni biologicznie czynnej zapewniają w największym możliwym stopniu ochronę różnorodności biologicznej.

Wprowadzone w projekcie planu zmiany, w sposób ograniczony wpłyną na zaburzenia rozwoju lokalnej fauny. Wpływ ten może być wywierany głównie na obszary zamieszkiwane przez gatunki pospolite. Zmiany planu nie powinny mieć negatywnego oddziaływania na lokalny i regionalny system przyrodniczy. Obszary bezpośrednio przylegające do cieków i zbiorników wodnych w granicach analizowanego obszaru pozostawiono w ich dotychczasowej funkcji.

Potencjalne przekształcenia w obrębie szaty roślinnej będą wpływać na stan liczebnościowy i skład gatunkowy świata zwierząt. Zaleca się, aby każdorazowe usunięcie drzew lub krzewów odbywało się w terminach uwzględniających sezony lęgowe gatunków objętych ochroną gatunkową, zwłaszcza ptaków, tj. między 15 października a 1 marca oraz

zgodnie z przepisami odrębnymi, w szczególności dotyczącymi ochrony gruntów rolnych i leśnych oraz ochrony terenów zieleni i zadrzewień (w tym usuwania drzew i krzewów).

7.6.2. Ludzie

Realizacja ustaleń planu nie może być przyczyną zupełnej degradacji wartości przyrodniczej obszaru, jednak każda zmiana sposobu zagospodarowania terenu z przeznaczeniem na cele antropogeniczne wiąże się z wpływem na środowisko przyrodnicze. Charakter i rozmiar oddziaływań zależy od przeznaczenia i wielkości elementu tworzącego zmianę. Wyznaczenie terenów do zainwestowania, obok trwałych zmian, inicjuje szereg procesów degradacyjnych, które nasilają się na etapie użytkowania.

Do negatywnych oddziaływań wprowadzenia w życie analizowanego projektu planu, należy potencjalny wzrost poziomu hałasu i zanieczyszczeń na terenach zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy usługowej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej oraz szlaków komunikacyjnych. Potencjalne oddziaływanie akustyczne, w swym największym natężeniu wystąpi jedynie w trakcie realizacji poszczególnych inwestycji na terenie wyznaczonych terenów inwestycyjnych i ustąpi po ich zakończeniu.

Odpady będą zbierane selektywnie, zgodnie z przepisami obowiązującymi na terenie gminy.

Nie przewiduje się, aby wprowadzane zmiany w zagospodarowaniu miały znaczący wpływ na zdrowie lub życie ludzi, ponieważ w planie ustalono standardy akustyczne oraz zasady gromadzenia odpadów.

7.6.3. Zwierzęta i rośliny

Realizacja ustaleń projektu planu może spowodować negatywne oddziaływania na zwierzęta, poprzez likwidację potencjalnych miejsc ich żerowania i przebywania.

Negatywne oddziaływania na rośliny wynikać będą ze zmiany przeznaczenia części obszaru dotychczas stanowiącego powierzchnię aktywną przyrodniczo, przede wszystkim pod lokalizację zabudowy. Biorąc pod uwagę fakt, że w projekcie planu wyznaczono nowe tereny zabudowy, ww. ewentualne negatywne oddziaływanie wiązać będą się utratą przestrzeni stanowiących potencjalne miejsca żerowania i przebywania zwierząt.

Prognozuje się, że ewentualna wycinka drzew związana z realizacją ustaleń planu ulegnie odtworzeniu w postaci zieleni towarzyszącej w szczególności zabudowie mieszkaniowej oraz zabudowie mieszkaniowej i usługowej.

Przewidywane rodzaje i skale możliwego oddziaływania doprecyzowywane będą na etapie sporządzania raportów oddziaływania na środowisko lub kart informacyjnych przedsięwzięcia dla poszczególnych inwestycji realizowanych w ramach planowanego zagospodarowania terenu. Ww. opracowania uwzględnią będą wyniki inwentaryzacji przyrodniczej.

7.6.4. Woda

Uruchomienie nowych terenów na cele mieszkaniowe i gospodarczo-społeczne, wiąże się z wprowadzeniem powierzchni utwardzonych, na tereny naturalnej retencji wód. Przyczyni się to do zintensyfikowania spływów powierzchniowych wód opadowych i roztopowych (w tym potencjalnie zanieczyszczonych). Wody te, odprowadzane systemem melioracyjnym, mogą przyczynić się do spadku jakości wód. Planowane zmiany przestrzenne mogą wywierać nieznaczący wpływ na jakość wód, w związku z powyższym zaleca się stosowanie rozwiązań technicznych umożliwiających zachowanie czystości wód powierzchniowych, takich jak np. separatory. Projekt planu wprowadza wystarczające pod kątem ochrony środowiska zapisy

dot. ochrony wód podziemnych i powierzchniowych z zakresu gospodarki wodno-kanalizacyjnej oraz gospodarowania odpadami komunalnymi, które stanowią największe zagrożenie dla wód podziemnych i powierzchniowych.

Zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły celem środowiskowym dla JCWP (w zależności od wyników aktualnej oceny stanu) jest:

- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu/potencjału ekologicznego wód bądź utrzymanie bardzo dobrego/maksymalnego stanu/potencjału ekologicznego wód,
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu chemicznego wód. Natomiast celem środowiskowym dla JCWPd jest:
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu chemicznego,
- utrzymanie/osiągnięcie dobrego stanu ilościowego wód.

Stan wód powierzchniowych oraz podziemnych występujących na analizowanym obszarze oceniono jako zły. W związku z powyższym celem środowiskowym JCWP i JCWPd, na obszarze opracowania jest osiągnięcie stanu dobrego lub wyższego. Ustalenia planu miejscowego, przy realizacji i funkcjonowaniu poszczególnych inwestycji zgodnie z przepisami prawa, nie wpłyną na pogorszenie stanu/potencjału ekologicznego wód oraz nie powinny stanowić zagrożenia dla osiągnięcia celów środowiskowych określonych w Rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 18 października 2016 r. w sprawie Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Ustalenia planu mogą mieć wpływ na ograniczenia naturalnej retencji wód opadowych w glebie na skutek zajęcia ich powierzchni przez zabudowę i inne elementy. Mimo zapisów dotyczących zachowania powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, zmiany wpłyną na zwiększenie się poziomu i szybkości spływu powierzchniowego, co w konsekwencji może doprowadzić do zaburzenia reżimu cieków je odwadniających. Zmiany te nie będą zauważalne w skali lokalnej.

7.6.5. Powietrze

Projektowane zagospodarowanie przestrzenne terenu objętego miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego nie stanowi istotnych zagrożeń dla stanu jakości powietrza atmosferycznego. Wynika to z faktu, iż planowane inwestycje, nie będą należały do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz zakładów o zwiększonym ryzyku wystąpienia poważnych awarii. Negatywny wpływ realizacji planu miejscowego na stan powietrza atmosferycznego będzie ograniczony. Realizacja ustaleń planu może doprowadzić do punktowego zwiększenia emitowanych zanieczyszczeń do powietrza atmosferycznego w sezonie grzewczym. Jedynie na etapie realizacji poszczególnych inwestycji może być nieco większy lecz krótkotrwały lub chwilowy, wywołany pracą maszyn budowlanych i zwiększonym natężeniem transportu. Projektowane inwestycje jakimi są obiekty mieszkalne i usługowe nie będą powodować ponadnormatywnego oddziaływania na stan czystości powietrza. Planowany sposób zagospodarowania nie powinien przyczynić się do powstania znaczącego zagrożenia środowiska w zakresie emisji pyłów i gazów do powietrza. Ustalenie zaopatrzenia w energię ciepłą w oparciu o indywidualne źródła ciepła z zastosowaniem technologii bezemisyjnych lub paliw i technologii niskoemisyjnych, zgodnie z przepisami odrębnymi nie powinno zwiększyć obecnego poziomu zanieczyszczenia. Należy w tym miejscu zaznaczyć, że ww. zalecenia dotyczą systemów grzewczych zaopatrujących poszczególne inwestycje w ciepło. Źródłem emisji jest również ruch pojazdów samochodowych, jednak wpływ nowego zagospodarowania na wzrost emisji z tego źródła będzie niewielki.

7.6.6. Powierzchnia ziemi

Planowane zmiany przeznaczenia terenów wywołają zmiany i przekształcenia powierzchni ziemi. Nastąpią one na skutek realizacji nowej zabudowy oraz budowy nowych dróg wewnętrznych i dojazdów.

Realizacja nowego zainwestowania nie spowoduje wielkoskalowych przekształceń rzeźby terenu, a tylko zabudowę i utwardzenie obszaru.

W wyniku realizacji ustaleń planu degradacji ulegną gleby na gruntach przeznaczonych pod zabudowę – przede wszystkim niszczeniu mechanicznemu warstwy glebowej oraz zaburzeniom układu warstw w profilu pionowym.

W trakcie realizacji inwestycji, a zwłaszcza podczas wykonywania wykopów pod fundamenty budynków, urządzenia infrastruktury technicznej i budowę dróg nastąpi naruszenie i częściowe zniszczenie fizycznej i biologicznej struktury powierzchniowej warstwy gleby. Zmiany wiążące się z posadowieniem budynków i wykonaniem podbudowy pod drogi będą nieodwracalne.

7.6.7. Krajobraz

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje nieznaczne zmiany krajobrazu. Zmianie ulegnie fizjonomia krajobrazu, gdyż wzrośnie intensywność zabudowy oraz powstaną nowe tereny komunikacji. Tereny przeznaczone pod zabudowę (głównie zabudowę mieszkaniową jednorodzinną oraz zabudowę mieszkaniową jednorodzinną lub usługową) zlokalizowane zostały na nisko położonym wypłaszczeniu (rzędne od ok. 35 m n. p. m. do ok. 37 m n. p. m).

Aby zminimalizować negatywny wpływ planowanych inwestycji budowlanych na krajobraz, projekt planu zawiera szereg ustaleń. W szczególności ustalono maksymalną intensywność zabudowy, maksymalną wysokość zabudowy, minimalną powierzchnię biologicznie czynną oraz maksymalną powierzchnię zabudowy. Są to istotne ustalenia minimalizujące negatywne oddziaływania nowej zabudowy na krajobraz.

Można stwierdzić, że zapisy zawarte w projekcie planu wystarczająco zabezpieczają ochronę krajobrazu i wymagania kształtowania ładu przestrzennego.

7.6.8. Klimat

Realizacja nowej zabudowy i nowych dróg nie spowoduje negatywnego oddziaływania na klimat. Specyfika planowanego zainwestowania i nowej zabudowy upoważnia do stwierdzenia, że suma emisji zanieczyszczeń energetycznych i komunikacyjnych nie wywoła zmian odczuwalnych w skali ponadlokalnej i nie wpłynie na efekt cieplarniany. Z kolei obserwowane zmiany klimatyczne, polegające na dużej zmienności zjawisk pogodowych i wzroście średniej temperatury powietrza, częstszym występowaniu zjawisk typu: trąby powietrzne, silne ulewy, gradobicia, ale i również długie okresy bezopadowe, nie będą negatywnie oddziaływać na planowaną zabudowę.

Charakter i skala zmian w polityce zagospodarowania przestrzennego obszaru, nie dają podstaw do przewidywania niekorzystnych zmian w klimacie czy mikroklimacie analizowanego obszaru i terenów sąsiednich.

7.6.9. Zasoby naturalne

Realizacja ustaleń projektu planu spowoduje niewielkie negatywne oddziaływania na zasoby naturalne. Ustalenia planu przewidują realizację zabudowy na obszarach wysokoprodukcyjnych gleb, gdzie nastąpi ich ubytek. Zgodnie z obowiązującym Studium część obszaru objętego projektem planu przeznaczono na tereny rolnicze.

W granicach obszaru objętego planem zlokalizowane są złoża kruszywa naturalnego:

- „Zławieś Wielka” KN 19610, zatwierdzone Decyzją ŚG-V.7427.18.2019 z dnia 10.09.2019 r. Nie wydano koncesji na wydobywanie kopaliny z powyższego złoża;
- „Zławieś Wielka I” KN 19611, zatwierdzone Decyzją ŚG-V.7427.19.2019 z dnia 10.09.2019 r. Nie wydano koncesji na wydobywanie kopaliny z powyższego złoża.

7.6.10. Zabytki

Ustalenia projektu planu nie będą oddziaływały negatywnie na zabytki. Ustalenia planu przewidują, że wszystkie działania dotyczące obiektów i obszarów objętych ochroną konserwatorską należy realizować zgodnie z przepisami odrębnymi o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami. W przypadku natrafienia podczas robót ziemnych na zabytki i obiekty archeologiczne, należy wstrzymać prace, zabezpieczyć znalezisko i powiadomić o odkryciu WUOZ. Kontynuacja tych robót będzie możliwa po wykonaniu badań ratowniczych pod stałym nadzorem archeologicznym.

7.6.11. Dobra materialne

Realizacja projektu planu nie spowoduje negatywnych oddziaływań na dobra materialne. Realizacja nowej zabudowy nie wpłynie negatywnie na już istniejące w sąsiedztwie obiekty. Realizacja ustaleń projektu planu nie spowoduje zniszczenia lub degradacji żadnych dóbr materialnych w postaci budynków, dróg, itp.

7.7. Oddziaływanie transgraniczne

Nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko w wyniku realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Wławieś Wielka.

7.8. Syntetyczne zestawienie wpływu realizacji ustaleń projektu planu na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego wraz z określeniem ich charakteru

Analiza specyficznych uwarunkowań lokalnego środowiska przyrodniczego oraz ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pozwala określić przewidywane zmiany, jakie może wprowadzić realizacja jego zapisów na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego oraz przyszłe zagospodarowanie rozpatrywanego obszaru. Plan wprowadza tereny zróżnicowane pod względem funkcjonalnym, które zostały wyznaczone na obszarze w zdecydowanej większości niezainwestowanych, użytkowanych obecnie rolniczo. Przeważającą część obszaru objętego planem stanowią będą tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej oraz tereny komunikacji. Wyznaczono tereny zielone (zieleń urządzona i nieurzadzona) oraz tereny rolnicze.

W związku z realizacją zapisów zawartych w projekcie planu przewiduje się różnorodny wpływ zachodzących zjawisk na poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego. Podstawowym elementem rozróżniającym charakter zachodzących oddziaływań jest ich kierunek wpływu, który może być pozytywny lub negatywny. Przewidywane oddziaływania na środowisko mogą mieć charakter bezpośredni (związany z daną inwestycją czy też będący wyraźnym następstwem podjętych działań) lub pośredni (związany z już istniejącymi okolicznościami lub dodatkowymi przedsięwzięciami, które są ze sobą powiązane). Biorąc pod uwagę okres występowania wyróżnia się oddziaływania chwilowe, stałe, krótkoterminowe i długoterminowe. Największe znaczenie przypisuje się oddziaływaniom o charakterze długoterminowym, gdyż występują one od zakończenia danego działania i trwają

wraz z funkcjonowaniem zrealizowanych przedsięwzięć. Znaczna część oddziaływań ma charakter skumulowany - jest wynikiem nałożenia się na siebie różnorodnych czynników, które przyczyniają się do wygenerowania pozytywnego bądź negatywnego wpływu na środowisko przyrodnicze.

Przewidywane oddziaływanie na środowisko, będące skutkiem ustaleń projektu planu – podsumowanie.

Potencjalny wpływ realizacji ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego	Potencjalny wpływ	Kierunek wpływu	Charakter wpływu	Czas trwania
Różnorodność biologiczna	Zwiększenie powierzchni terenów przeznaczonych pod zabudowę kosztem terenów otwartych	N	B, P, S	D, S
	Zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej	N	P, S	Ś, S
	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na najcenniejszych przyrodniczo fragmentach obszaru objętego planem	P	P	D, S
Ludzie	Zwiększenie powierzchni terenów przewidzianych pod nowe inwestycje	P	P, S	D
	Wprowadzenie zasad kreujących lokalny ład przestrzenny	P	B	D, S
	Wzrost uciążliwości akustycznych i pylenia związanych z pracami budowlanymi	N	P, W	K, C
Zwierzęta	Zmniejszenie potencjalnych terenów żerowania i przebywania	N	B, P, S	D, S
	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na najcenniejszych przyrodniczo fragmentach obszaru objętego planem	P	P	D, S
Rośliny	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na najcenniejszych przyrodniczo fragmentach obszaru objętego planem	P	P	D, S
	Zmniejszenie ogólnej powierzchni biologicznie czynnej, ograniczenie, miejscowo całkowita likwidacja powierzchni potencjalnych półnaturalnych siedlisk przyrodniczych, zmiany w składzie gatunkowym, synantropizacja	N	B, P, S	S
Wody powierzchniowe	Ustanowienie ochrony sieci hydrograficznej	P	B	D, S
	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	P	B, P	D
	Wzrost uszczelnienia powierzchni terenu i związane z tym ograniczenie poziomu infiltracji	N	P, S	Ś
Wody podziemne	Regulacja zasad gospodarki wodno-ściekowej	P	B, P	D
	Wzrost poboru wody	N	P, S	D
Powietrze	Wzrost pylenia w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	K, C
	Ewentualny wzrost ilości zanieczyszczeń pochodzenia komunikacyjnego na skutek wzrostu zainwestowania obszaru	N	P, S	D
	Wzrost ilości szkodliwych substancji w powietrzu w okresie grzewczym	N	P, S	S

	Zobowiązanie do stosowania rozwiązań technicznych i mediów grzewczych nieuciążliwych dla środowiska, z zaleceniem ograniczenia paliw stałych i wykorzystania dla celów grzewczych energii elektrycznej, gazu, oleju niskosiarkowego lub odnawialnych źródeł energii, zgodnie z przepisami odrębnymi	P	B	D
Klimat akustyczny	Emisja hałasu w trakcie realizacji inwestycji	N	P, S	Ś, C
	Ewentualne pogorszenie warunków akustycznych na skutek wzrostu poziomu zainwestowania obszaru połączonego ze zwiększeniem natężenia ruchu kołowego.	N	W, S	D
Powierzchnia ziemi	Degradacja pokrywy glebowo-roślinnej w trakcie realizacji inwestycji	N	W	K, S
	Powstawanie lokalnych utwardzeń i przekształceń powierzchni terenu	N	P	D, S
	Wzrost ilości wytwarzanych odpadów	N	S	D
Zasoby naturalne	Wzrost zużycia wody wraz ze wzrostem zainwestowania	N	P, S, W	D
	Zmiana przeznaczenia gruntów, w tym gleb wysokoprodukcyjnych	N	P, S, W	D
	Wyznaczenie terenów wolnych od zabudowy na najcenniejszych przyrodniczo fragmentach obszaru objętego planem	P	P	D, S
Krajobraz	Zabudowa terenów otwartych półnaturalnego krajobrazu kulturowego. Likwidacja istniejącej zieleni w tym znaczącej części zadrzewień	N	P	D
	Wprowadzenie zasad kreujących lokalny ład przestrzenny	P	B	D, S
Dobra materialne	Rozwój dóbr materialnych	P	S	D

Oznaczenia: Kierunek wpływu: P – pozytywny; N – negatywny

Charakter wpływu: B – bezpośredni; P – pośredni; W – wtórny; S – skumulowany

Czas trwania: K – krótkoterminowe; Ś – średnioterminowe; D – długoterminowe; S – stałe; C – chwilowe

W powyższym zestawieniu tabelarycznym przedstawiono różnego rodzaju przewidywane oddziaływania na środowisko projektu planu, w tym również te o charakterze skumulowanym. Występowanie oddziaływań skumulowanych będzie głównie związane z lokalizacją poszczególnych przedsięwzięć. Kumulacja może wystąpić przede wszystkim w przypadku realizowania i funkcjonowania podobnych przedsięwzięć w tym samym czasie na tym samym terenie. Część z tych oddziaływań można wyeliminować lub ograniczyć stosując odpowiedni dobór terminów prac budowlanych czy nowoczesne, prośrodowiskowe technologie prowadzenia tych prac i produkcji.

8. Przewidywane znaczące oddziaływanie na środowisko wynikające z ustaleń planu

Realizacja projektu planu może spowodować okresowe negatywne oddziaływanie na środowisko, a mianowicie zwiększenie poziomu hałasu- spowodowane przez procesy inwestycyjne, zmierzające do budowy nowych obiektów oraz przebudowy, nadbudowy i rozbudowy obiektów istniejących. Ponadto może spowodować negatywne oddziaływania na środowisko w zakresie wzrostu zanieczyszczeń powietrza, degradacji gleb pod terenami

zainwestowanymi oraz ograniczenia powierzchni biologicznie czynnej. Niemniej jednak duża część terenów przewidzianych do zainwestowania zostanie włączona w wymaganą ustaleniami planu minimalną powierzchnię biologicznie czynną. Ewentualna realizacja przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko oraz ich funkcjonowanie, prowadzone zgodnie z ustaleniami planu miejscowego oraz z poszanowaniem przepisów prawa nie powinno przyczynić się do pogorszenia stanu środowiska.

Podsumowując nie przewiduje się, aby realizacja ustaleń planu miała znaczący i długotrwały wpływ na jakość środowiska naturalnego.

9. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji ustaleń planu miejscowego

W celu zachowania bioróżnorodności, utrzymania zdolności ekosystemów do odtworzenia zasobów przyrodniczych oraz odpowiedniego kształtowania krajobrazu kulturowego, jako działań ograniczających negatywne oddziaływanie zgodne z projektem planu miejscowego, należy dążyć do zintegrowania procesów rozwojowych zabudowy z zabezpieczeniem przestrzennego i funkcjonalnego systemu wszystkich elementów przyrody. Działania te polegać będą na:

- 1) ochronie zieleni, w tym:
  - maksymalne wykorzystanie istniejącego zadrzewienia w kształtowaniu zagospodarowania działek;
- 2) ochronie wód powierzchniowych i podziemnych, w tym:
  - dążeniu do osiągnięcia planowanej czystości wód powierzchniowych;
  - zakazowi odprowadzania nieoczyszczonych ścieków do gruntu i wód powierzchniowych z powierzchni potencjalnie zanieczyszczonych, zgodnie z warunkami określonymi w przepisach odrębnych;
  - udostępnieniu rowu dla prowadzenia prac porządkowych, oczyszczających i udrażniających, wraz z możliwością wprowadzenia roślinności charakterystycznej dla obudowy cieków wodnych;
- 3) ochronie jakości powietrza atmosferycznego, w tym:
  - sukcesywnego przechodzenia na paliwa bezpieczne ekologicznie, w systemie ogrzewania indywidualnego (gaz, olej opałowy, także energia elektryczna) szczególnie w rejonach dużych zgrupowań zabudowy.
- 4) ochronie przed uciążliwością akustyczną, w tym:
  - stosowaniu w budynkach materiałów o zwiększonej izolacyjności akustycznej,
  - poprawie stanu nawierzchni dróg publicznych,
  - realizacji inwestycji zmniejszających narażenie na hałas komunikacyjny (w szczególności m. in. pasów zieleni izolacyjnej) oraz sukcesywne eliminowanie technologii i urządzeń przekraczających dopuszczalne normy hałasu;
- 5) ochronie wartości krajobrazu kulturowego, w tym:
  - kształtowaniu nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów,
  - kształtowaniu wzdłuż ciągów komunikacyjnych ciągów zieleni urządzonej w tym zieleni wysokiej.

10. Rozwiązania alternatywne

Ustalenia projektu planu stanowią realizację ustaleń polityki przestrzennej gminy określonej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, gdzie

wskazane zostały obszary przewidziane do rozwoju zabudowy. W procesie opracowywania projektu planu, kierowano się zasadą zrównoważonego rozwoju, tzn. starano się wybierać te spośród wielu rozwiązań alternatywnych, które najlepiej łączą potrzeby społeczne, ekonomiczne i ochrony środowiska. Wariantowane założenia planistyczne umożliwiły przedstawienie szeregu rozwiązań alternatywnych. Brały one pod uwagę zmianę intensywności i charakteru zabudowy oraz zasięgu terenów inwestycyjnych, a także różne przebiegi nowo wyznaczanych dróg wewnętrznych i różne zasady obsługi komunikacyjnej.

11. Odniesienie do celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym

Polityka zagospodarowania przestrzennego powinna opierać się na zasadzie zrównoważonego rozwoju, zdefiniowanej w raporcie G. H. Brundtland "Nasza wspólna przyszłość" (1987 r.) opracowanym przez Światową Komisję Środowiska i Rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych. Zasada zrównoważonego rozwoju stała się podstawą do określania poszczególnych celów ochrony środowiska szczebla międzynarodowego. Zasady te zapisane są w Konwencjach Europejskich, które ratyfikowane zostały także przez Polskę. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wspólnotowym, zostały zapisane w uchwałach, dyrektywach i rozporządzeniach Rady Unii Europejskiej. Dokumenty te, oraz ich zapisy mają swoje odzwierciedlenie w prawodawstwie polskim, co wynika z obowiązku jego dostosowania do prawa europejskiego, a także międzynarodowego. Cele ochrony środowiska określone w polskich ustawach i rozporządzeniach są zatem realizacją postanowień wyższego szczebla prawodawstwa.

Akty i dokumenty prawa międzynarodowego oraz wspólnotowego:

1) Konwencja z Rio de Janeiro o różnorodności biologicznej

Dokument ustanowiony podczas Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Środowiska i Rozwoju w Rio de Janeiro w dniach 3–14 czerwca 1992 r. zatwierdzony w imieniu Wspólnoty Europejskiej 25 października 1993 roku. Jej celem jest wspieranie współpracy państw i organizacji pozarządowych w działaniach mających na celu przewidywanie i zapobieganie pierwotnym przyczynom znacznego zmniejszenia się lub utraty różnorodności biologicznej, z powodu jej istotnego znaczenia oraz znaczenia ekologicznych, genetycznych, społecznych, ekonomicznych, naukowych, edukacyjnych, kulturowych, rekreacyjnych i estetycznych elementów różnorodności biologicznej. Zapisy planu miejscowego przewidują m.in. kształtowanie struktury środowiska w sposób stymulujący utrzymanie lub wzrost różnorodności biologicznej, co zgodne jest z zapisami konwencji.

2) Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

Dokument ma na celu zapewnienie różnorodności biologicznej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory na terytorium Państw Członkowskich Wspólnoty Europejskiej. Podejmowane działania mają przyczynić się do zachowania lub odtworzenia siedlisk przyrodniczych oraz gatunków dzikiej flory i fauny, a także być zgodne z wymaganiami gospodarczymi, społecznymi, kulturowymi oraz regionalnymi i lokalnymi uwarunkowaniami. W oparciu o zapisy niniejszej dyrektywy ustanowiona została międzynarodowa obszarowa ochrona przyrody Natura 2000 mająca za zadanie zachowanie siedlisk przyrodniczych oraz gatunków, uznanych za cenne i zagrożone w skali całej Europy, jak również ochronę różnorodności biologicznej.

Akty prawa i dokumenty krajowe:

- 1) Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. 2021 poz. 1973 z późn. zmianami)

Dokument określa zasady ochrony środowiska oraz warunki korzystania z jego zasobów, z uwzględnieniem wymagań zrównoważonego rozwoju, a w szczególności zasady ochrony zasobów środowiska, warunki wprowadzania substancji lub energii do środowiska, koszty korzystania ze środowiska, obowiązki organów administracji, a także odpowiedzialność i sankcje za podejmowane działania.

- 2) Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. 2022 poz. 503 z późn. zmianami)

Dokument określa zasady kształtowania polityki przestrzennej przez jednostki samorządu terytorialnego i organy administracji rządowej, a także zakres i sposoby postępowania w sprawach przeznaczania terenów na określone cele oraz ustalania zasad ich zagospodarowania i zabudowy, przyjmując ład przestrzenny i zrównoważony rozwój jako podstawę tych działań. Plan miejscowy powinien zwracać szczególną uwagę na zagadnienia związane z wymaganiami ładu przestrzennego, w tym urbanistyki i architektury, wymaganiami ochrony środowiska, w tym gospodarowania wodami i ochrony gruntów rolnych i leśnych, wymaganiami ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, wymaganiami ochrony zdrowia oraz bezpieczeństwa ludzi i mienia, a także potrzeby osób niepełnosprawnych, zachowanie walorów architektonicznych i krajobrazowych, walorów ekonomicznych przestrzeni, prawa własności. Ponadto uwzględniać powinien potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, potrzeby interesu publicznego, potrzeby w zakresie rozwoju infrastruktury technicznej, w szczególności sieci szerokopasmowych. Projekt planu miejscowego zakłada utrzymanie ciągłości przestrzennej i funkcjonalnej obszarów o zwartej strukturze funkcjonalno-przestrzennej oraz przeciwdziałanie chaotycznemu lokalizowaniu zabudowy, eksponowanie poprzez zabiegi kompozycyjne obszarów i obiektów o dużych wartościach przyrodniczych i krajobrazowych (dominant kulturowo-znaczeniowych, wysokościowych), kształtowanie nowej zabudowy w poszanowaniu dla tradycji architektonicznej regionu oraz sąsiadujących terenów.

- 3) Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (t.j. Dz. U. 2021 poz. 1098 z późn. zmianami)

Dokument określa cele, zasady i formy ochrony przyrody żywej i nieożywionej oraz krajobrazu, rozumianej jako zachowania zrównoważonego użytkowania oraz odnawialności zasobów, tworów i składników przyrody.

Ponadto projekt planu miejscowego odnosi się w swoich założeniach i ustaleniach do następujących przepisów:

- 1) Ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz. U. 2021 r. poz. 2373 z późn. zmianami),
- 2) Ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (t.j. Dz. U. 2021 poz. 797 z późn. zmianami),
- 3) Ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz. U. 2021 poz. 2233 z późn. zmianami),
- 4) Ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. 2021 poz. 1275 z późn. zmianami),
- 5) Ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. 2021 poz. 1420 z późn. zmianami),
- 6) Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (t.j. Dz. U. 2021 poz. 710 z późn. zmianami),

- 7) Ustawy z dnia 3 lutego 1995 r. o ochronie gruntów rolnych i leśnych (Dz. U. 2021 poz. 1326 z późn. zmianami).

12. Ocena zgodności projektu zmiany planu z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi oraz ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka jest zgodny z wnioskami z opracowania ekofizjograficznego, opracowanego na potrzeby ww. projektu planu, a także nie narusza ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Zławieś Wielka przyjętego Uchwałą Nr IX/47/2011 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 19 października 2011 roku, zmienionego uchwałą nr XX/116/2016 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 11 maja 2016 r., zmienionego uchwałą nr XLVII/326/2018 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 17 października 2018 r., zmienionego uchwałą nr VI/60/2019 Rady Gminy Zławieś Wielka z dnia 15 maja 2019 r. w zakresie:

- 1) Przeznaczenia terenów i warunków zagospodarowania,
- 2) Zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego,
- 3) Zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu kulturowego,
- 4) Parametrów i wskaźników kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu,
- 5) Warunków zagospodarowania terenów i ograniczeń w ich użytkowaniu,
- 6) Przebudowy, rozbudowy i budowy systemu komunikacji oraz infrastruktury technicznej,
- 7) Sposobu i terminu tymczasowego zagospodarowania, urządzania i użytkowania terenów.

Zaprojektowane funkcje, przy zachowaniu wszystkich zakazów i nakazów dotyczących ochrony środowiska, nie powinny stwarzać zagrożenia dla środowiska przyrodniczego oraz zdrowia i życia ludzi.

13. Przewidywane metody analizy skutków realizacji postanowień planu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

W ramach metod analizy skutków realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka, proponuje się kontrolę m.in.: zasięgu przestrzennego planowanej zabudowy, wpływu prac budowlanych na środowisko, itp., w celu ograniczenia przekształceń środowiska, podczas realizacji zapisów wynikających z projektu planu. Proponuje się monitoring z zakresu badania wskaźnika zainwestowania, w tym wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej na obszarach inwestycji, sprawdzania rodzaju i adekwatności lokowanych funkcji w kontekście przeznaczenia terenu ustalonego w planie a także zachowania wymogów dotyczących zasad ochrony środowiska. Analiza skutków realizacji planu w powyższym zakresie, powinna następować każdorazowo przy realizacji zgodnej z planem, kolejnych obiektów budowlanych. Dla zachowania przejrzystości, proponuje się pominąć elementy, które kontrolowane są przez powołane do tego instytucje w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a stanowiące istotny element kontroli stanu środowiska jak np. czystość wód powierzchniowych oraz jakość powietrza atmosferycznego.

14. Podsumowanie

Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka, pozwalają na realizację założeń polityki przestrzennej określonej w Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania

przestrzennego Gminy Zławieś Wielka, w tym rozwój strefy zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej oraz zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej lub usługowej, a w mniejszym stopniu również zabudowy usługowej. Proponowane strefy funkcjonalne, ich rozmieszczenia i powiązania, a także zastosowane parametry i wskaźniki opisujące obiekty antropogeniczne umożliwią racjonalne wykorzystywanie przestrzeni możliwej do zainwestowania oraz przyczynią się pozytywnie na zachowanie i ochronę środowiska w niektórych aspektach, np. w zakresie ochrony wód, poprawy jakości powietrza, ochrony krajobrazu czy ochrony dziedzictwa kulturowego. Ustalenia projektu planu w sposób wystarczający chronią zdrowie i życie mieszkańców i użytkowników terenu oraz zabezpieczają wysoki standard ich życia w aspektach społecznym i ekonomicznym.

Analiza prognozowanych oddziaływań na środowisko wskazuje, że ustalenia planu nie będą wykazywały znaczących negatywnych oddziaływań na środowisko. Zaleceniem do dalszych prac jest ściśle przestrzeganie zasad zagospodarowania terenów ustalonych w projekcie planu, w dalszym rozwoju terenów objętych opracowaniem oraz monitoringu zmian w środowisku wywołanych dalszym rozwojem przestrzennym obszaru. Monitorowanie postępów zmian powinno następować w oparciu o wydawane na podstawie planu miejscowego pozwolenia na budowę. Analizy zmian w zagospodarowaniu obszaru powinny być dokonywane przynajmniej raz podczas kadencji lokalnych władz samorządowych na podstawie inwentaryzacji urbanistycznej i analizy obowiązujących przepisów odrębnych.

15. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Przedmiotem opracowania jest prognoza oddziaływania na środowisko wykonana dla działek położonych we wschodniej i zachodniej części miejscowości Toporzysko oraz w zachodniej części miejscowości Zławieś Wielka – gmina Zławieś Wielka. Dzięki opracowaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania, opartego swoimi ustaleniami na aktualnym studium, system polityki przestrzennej miasta, stanie się bardziej klarowny i będzie lepiej regulował stan ładu przestrzennego, w wyniku uwzględnienia aktualnych uwarunkowań środowiskowych oraz stanu zagospodarowania. Wskazanie nowych terenów inwestycyjnych, głównie na cele mieszkaniowe, po wcześniejszym dokładnym zapoznaniu się z uwarunkowaniami przestrzennymi i środowiskowymi pozwoli na wykorzystanie potencjału obszaru objętego projektem planu, przy zachowaniu zasad ochrony środowiska i kształtowania krajobrazu przyrodniczego.

Opracowanie prognozy oddziaływania na środowisko, ma na celu ocenę realizacji ustaleń planu pod względem szeroko rozumianej ochrony zasobów środowiska, a także przedstawienie przewidywanych skutków dla stanu i funkcjonowania środowiska. Prognoza zawiera zakres przewidywanych przekształceń poszczególnych elementów środowiska w odniesieniu do poszczególnych terenów określonych projektem planu.

Obszar objęty opracowaniem znajduje się w środkowej części województwa kujawsko-pomorskiego, w zachodniej części powiatu toruńskiego, w zachodniej części Gminy Zławieś Wielka, w miejscowościach Toporzysko i Zławieś Wielka. Granice projektów planów zagospodarowania przestrzennego określają, załączniki graficzne do uchwał Rady Gminy Zławieś Wielka o przystąpieniu do sporządzenia miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Powierzchnia obszaru objętego opracowaniem wynosi około 125,7928 ha.

Opisywany obszar zdominowany jest przez funkcję rolniczą i tereny otwarte. W północnej części obszaru położonego w Złejwsi Wielkiej znajdują się pozostałości rolniczej spółdzielni produkcyjnej obecnie sukcesywnie zagospodarowywane na cele produkcyjne. Sąsiedztwo obszarów objętych opracowaniem stanowią obszary zurbanizowane (o różnym stopniu zainwestowania) od południa, wschodu i zachodu oraz tereny otwarte (pola uprawne, łąki i lasy) od północy.

Do zagrożeń środowiskowych, występujących na terenie opracowania, zaliczyć można ciągi komunikacyjne i związany z nimi hałas komunikacyjny oraz istniejącą zabudowę mieszkaniową jednorodziną i związany z nimi hałas, możliwe zanieczyszczenia wód oraz powietrza atmosferycznego.

Prognozowanymi zagrożeniami środowiska naturalnego, wynikającymi z ustaleń projektu planu miejscowego, jest zwiększenie emisji gazów i pyłów do powietrza atmosferycznego i wody na skutek postępującej urbanizacji, uwzględniającej przeznaczenie terenów na cele usługowe i produkcyjne. Działania te mogą wpłynąć niekorzystnie na zdrowie ludzi i zwierząt, jednak nie przewiduje się, aby mogły one zaważyć w stopniu znaczącym na zdrowiu ludzi i zwierząt. Wzrost ogólnej liczby użytkowników terenu, a tym samym pojazdów oraz intensyfikacja procesów technologicznych spowodować może nasilenie się hałasu i wibracji, odpadów i ścieków.

Przekształceniom może ulec powierzchnia ziemi oraz w nieznacznym stopniu krajobraz, jednak zmiany te wynikać będą z postępującego procesu urbanizacji terenu. Zmiany te nie wpłyną negatywnie na istniejący krajobraz, ze względu na położenie i kontekst obszaru objętego projektem planu. W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdza się, że nie występują konflikty pomiędzy terenami funkcjonalnym wyznaczonymi w projekcie planu a naturalnymi predyspozycjami terenu. Znaczące oddziaływanie na środowisko w trakcie realizacji założeń projektu planu wystąpi wyłącznie na terenach uruchamianych pod zabudowę w trakcie prac budowlanych (uciążliwość akustyczna, zapylenie).

Wdrożenie ustaleń projektu planu w życie nie spowoduje znaczącego oddziaływania na środowisko pod warunkiem zachowania wszelkich rozwiązań chroniących środowisko, wynikających z obowiązujących przepisów prawa, w tym wymogów dotyczących dotrzymania standardów jakości środowiska.

Realizacja założeń planu miejscowego prowadzić będzie także do osiągnięcia pozytywnych celów, w tym zwiększenia powierzchni terenów przewidzianych pod nowe inwestycje, rozwój dóbr materialnych oraz ochrony środowiska naturalnego na przykład poprzez regulację zasad gospodarki wodno-ściekowej. Zapisy dokumentu ustalają ponadto zakres ochrony obszarów naturalnych, wyrażające się w ochronie wartości środowiska przyrodniczego, kulturowego i krajobrazu oraz kształtowanie ładu przestrzennego jako podstaw prawidłowego i efektywnego rozwoju.

Wzrost potencjału obszaru opracowania leżącego na terenie gminy Zławieś Wielka odbywał się będzie zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju, kładąc nacisk na zachowanie i ochronę walorów przyrodniczych, kulturowych i rolniczych, wykorzystując potencjał ekonomiczny i lokalizację przedmiotowego terenu.